

નકલી કિતાબો ખરીદતો પહેલાં કાદરી કું.
ની રજીસ્ટર્ડ થયેલી કિતાબો ખીલીમારા
થી મંગાવવાનું ધ્યાન રાખવું

વ.આયેફ કાદરી ૩૪

૬૬ ૧૭૨૦ ૧૫
તોલ-ફયે નાદેરી.

ખનાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
મીર સૈયદઅલી ખીન સૈયદઅમીરઅલી કાદરી.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું દેકાણું, ખીલીમારા, દેગડી સ્ટ્રીટ.

સને ૧૮૯૭નાં ૨૫માં એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ થયેલી છે.
માટે માલિકની રગ્ન સિવાય કોઈએ છાપવી અગર
આવૃત્તિ પહેલી] છપાવવી નહીં. [નકલ, ૨૦૦૦.

સને ૧૯૨૦ ઇસવી. સને ૧૩૩૮ હીજરી.

મુરત ચક્રિયાના પુલખર ટાંકી પાસે “શંકર” પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું

કોંમત ૩. ૦-૮-૦

૮૮૪૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૦ વર્ગીક

પુસ્તકતું નામ વચ્ચે યદે ડાલેશ

વિષય પાઠ : ૪

❧ વઝાયેફે કાદેરી,

ઉર્ફ

તોહ-ફયે નાદેરી. ❧

સાહેબો,

એક રોજ આ-લમે તનહાઈમેં મુજકો યે ખ્યાલ
ગુજરા, કે ઇસ ઉમરે ના-પાયેદારકા કુછ ભરોસા નહીં હે,
પસ ચેહી બેહતર હે, કે કોઈ કિતાબ અથસી તસનીફ
કી-જાવે, કે જીસકે બાએસ ખલ્લાકે દારેન, મેરે ગુના-
હકી નજાત ફરમાવે, ઇત્તી ફીકરમેં ઇસ ખાકસારને ચંદ
અરબી, ફારસી, ઓર ઉરદુ કિતાબોંસે, ઇતેખાજ કરકે, ઓર
દીગર વીર્દ, ઓર વઝાયેફે હરએક કિસમકે, જો મશાયેખાને
વાલા ફિરામસે બહુમ પહોંચે થે, ઓર જો તજફેમેં આયે
થે, વોહ જમા કરકે ઇસ કિતાબમેં દરજ કીયે ગયે-હૈં.
ઓર ઇસ કિતાબકા નામ, વઝાયેફે કાદેરી, ઉર્ફ તોહ-ફયે
નાદેરી રખ્યા હે.

નાઝેરીનસે અર્જ હે, કે ઇસ કિતાબ-મેંસે કેઈ વઝીફા, જીસ સાહેબકે કાર આમદ હો, તે ખાદ કાર સ્વાઈ હોને મતાલિબે દીલી-કે, મેરે હકમે-લી દુઆયે ખયેર કરે. ઓર કીસી તરેહકા ઇસમેં તુકસ, ઓર કુસુર દેખે, તે બળયે તાઅનકે ચરમ-પોશી કરકે અપુ ફરમાવે. કચુંકે ઇનસાન ખતાવાર હે.

મેરી કિતાબ ઝીંદા કરામાત, ઉફ ખઝી-નયે અમલી-યાત, મકબુલે આમ હો-ચુકી હે. ઓર દુસરી મરતબે છપ-ચુકી હે. ઇસી તરેહ યે કિતાબ લી પસંદે ખાસો આમ હોગી, અયસી મુજકો ઉમ્મીદે કવી હે.

ઇલાહી ! બ-તુફેલે હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કે, ઇસ કિતાબકો મકબુલ ફરમા, ઓર બરકતસે ઉનકી નાઝેરીન, ઓર મરીઝાને અહલે મતલબકો ફાયેદા બખ્શ. આમીન, આમીન, યા રખ્ખુલ આલ-મીન.

મુ. ખીલીમોરા. }
દેગડી સ્ટ્રીટ. }

રાકીમ, દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

વઝાયેકે કાઢેરી,

ઉફ.

તોહ-ફયે નાઢેરી.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ-હમ્દા લિલ્લાહે રખ્ખીલ આ-લ-મીન, વલ
અકે-ખતો લિલ-સુત્તીન, વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા
રહ્લીલી મોહમ્મદીન, વ-અલીલી વ-અસહા-બીહા
અજ-મદીન.

સખ તાઅરીફ ઉસ સુખહા-નહુ તઆલાકો હે, કે
જસને હમ સખકો શકલે ઇનસાન બનાયા, ઝોર અશ્રફલ
મખલુકાત હમારે હકમેં ફરમાયા. ઝોર તમામ જહાનકો
સાથ હુકમ કુનસે પયદા કીયા. ઝોર ફીર નેસ્ત ઝોર
નાબુદ કરેગા. બ-બુઝ જાતે પાકે કુછ પયદા-ઈશસે
બાકી ન-રહેગા. ઝોર શુક હે, ઉસ જાતે હક સુખહા-નહુ
તઆલાકા, કે હમારે વાસતે આલીમે બા-અમલ દુન્યામેં
ભેજે, ઝોર સીધી રાહ બતલાઈ, ઝોર હુદૂદ શરીફ બે-ઈન

તીહા ઉસકે દોસ્ત, મોહંમદ રસુલુલ્લાહ, સલ, પર, કે
 ઉનકે સબબસે ચિરાગ હિદાયતકા તમામ જહાનમે રૌશન
 હુવા. યોર ઉનકે વસીલેસે ઉમ્મતે ગુનેહ-ગારકો શકાઅત
 રોજે કયામતકો હોગી. અલ્લાહ તઆલા, હમ સબ
 મુસલમાનોંકો ઉપર દીન ઇસલામકે સાથ તાબિદારી, યોર
 મોહબ્બતે આં-હઝરત સલ, કે, યોર સાથ આલ, યોર
 અસહાબ ઉનકે-કે, ખાતીમા બિલ ખયેર ફરમાવે, આમીન
 સુમ્મા આમીન.

ખાખ પહેલા.

આદાબે શરાયેતે અમલ, યોર દુઆ.

પ્યારે આમીલો ! યે ઝુર સમઝ-લો—

મુશ્કીલે નિસ્ત કે આસાં ન-શવદ

મદ બાયેદ કે હિરાંસાં ન-શવદ.

યાને અયસી કોઈ મુશ્કીલ નહીં હે, કે જો આસાન
 નહીં હોતી હે. લેકીન મદકો ચાહીયે, કે ના-ઉમ્મીદ
 ન-હોવે.

૧ જો શખસ અમલ પરહે, ઉસકો અપને ખ્યાલ પર
ભી ઝુર્ર કાદીર રેહના ચાહીયે. યાને ખ્યાલ ઈધર ઉધર
ભટકને ન-પાવે, કયુકે ખ્યાલ મુતેશર હોનેસે અમલખ
કુછ અસર નહીં હોતા હે. તાસીરમેં બડા ફરક હો-જાતાહે.

૨ જીસ અમલકે સાથ જીન ચીઝોંકા પરહેઝ લીખખા
હુવા હે, ઉસકે મુતાબીક કરે, લેકીન મકરૂહાતકા ઇસ્તેઅ-
માલ તો હર હાલતમેં તરક કરદેના મુતાસીબ હે.

૩ હર અમલકે લીયે યે ખ્યાલ ઝુર્ર રહે, કે પુરા
હોતે તક, જો વક્ત મુકરર કીયા હો, ઉસી વક્ત પર
પરહે, તો ફાયદા હોગા. અયસા નહીં કરોગે, તો મેહનત
ખરબાદ હોગી.

૪ અમલ શુર્ર માહમેં કરના અછછા હે. યાને શુર્ર
મહીનેકે પંધના દીનમેં અમલ શુર્ર કરે. કે જીસસે તાસીર
જલ્દ પયદા હોગી.

૫ નવચંદી જીમેરાત કમરી મહીનેકી, યાને ઇસલામી
મહીનેકી ચાંદ-રાતકો જો જીમેરાત હો, ઉસકો દેહતે હેં.

૬ અમલમેં પરહેઝ ઝુર્ર હે, જીસકા ખુલાસા નીચે
લીખખા ગયા હે.

૧. પરહેઝે જલાલી—ગોશ્ત, મછલી, અંડા, શેહદ,
મુસ્ક, ચુના વ-ગયરા.

૨. પરહેઝે જમાલી—ચરખી, ઘી, દુધ, દહીં, ખાલાઈ
વ-ગયરા.

૩. પરહેઝે મકરૂહાત-હીંગ, લહસન, પ્યાઝ, મુલી,
શરાબ, વ-ગયરા.

ઈબ્ને અતા રહ, ને ફરમાયા હે, કે દુઆકે અરકાન,
ઐર ખાહુ, ઐર અસખાબ હે, અગર ઉસમેં અરકાન
પાયે જાયે, તો વોહ દુઆ કુબુલ હો-જતી હે, ઐર અગર
ઉસકો ખાહુ લગ જાયે, તો કુબુલ હો-જતી હે.

શરાયેતે દુઆ.

અહલાહ તઆલા, અસકી દુઆ ચાહતા હે, કુબુલ
કર લેતા હે, ઇસી વાસતે દુઆ ત્રીન કિસમકી હોતી હે,
એક વોહ કે જે કુબુલ હો-જતી હે, ઐર એક વોહ કે
અસકે સખબ ગુનાહ ઝર જાતે હે. ઐર એક વોહ કે
અસકે સખબ દરજે બુલંદ હો-જતે હે.

કાઝી અબુ-બકર ચરખી રહ. ફરમાતે હે, કે દુઆ
યે હે. કે બંદા અપને ખુદાકે આગે ત-લ-બે મનફે-અત,
ઐર દક્ષ હોને નુકસાનકે અર્જ કરે, ચુકે દુઆસે બલા
ટલ જતી હે, ઐર દુઆસે રહ-મતે ઇલાહી નાઝીલ હોનેકા
ખાએસ હોતા હે. ઐર અસ તરેફ ઢાલ તીરકો રોકને
ઐર પાની ઝમીનસે સખબકે ઉગનેકા સખબ હોતા હે,
ઇસી તરેફ દુઆબી મોઅમીન બંદેકે લીયે એક હતીયાર

હે, જળ ખંદા દુઆ ઓર જીક હમેશા કરતા રહેતા હે,
ઓર અપને ખુદાકે આગે ગડ-ગડાતા રહેતા હે, તો ફરી-
શતે તમામ સખલીયોંએ ઉસકી હિકાજત કરતે હેં.

દુઆકી નવ શરતેં.

૧, અમલ સાલેહા કરે, યાને સદકા, ઓર નમાઝ,
રોઝા, અદા કરને પર કમર બસતા રહે.

૨, દુઆકો હમદો સલાતસે શુરૂ કરે, કયુંકે રસુલે
મકબુલ સલ, પર જળ તક હરફ શરીફ ન-પરહા બાવે,
તબ તક વોહ દુઆ કુબુલ નહીં હોતી.

૩, અદલાહ તઆલા, ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં
કરતા, જીસકા દીલ દુસરે ખ્યાલાતમેં મશગુલ હો.

૪, ગુનાહોં-પર ઓર ના-ફરમાનીયોં પર ઇસરા
ન-કરે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે વોહ શખ્સ બડા
અહમક હે, કે ગુનાહોંકો ન-છોડે. ઓર તૌબાકી ખાહીશ
કરે.

૫, ખુલુસ હર અમલકી બુન્યાદ હે. યાને દુઆ
માંગતે વક્ત હમા-તન ખુદાકી તરફ મુ-ત-વજ્જ હોવે.

૬, હલાલ રોજ તલાશ કરે, હરામકે લુકમે ન-ખાવે.

૭, પરહેઝ-ગારી ઓર તકવા શર્ત હે.

૮, મોંહ ફિયલોંકી તરફ કરકે દુઆ પરહે.

૬, આહીસ્તા આવાજસે દુઆ માંગે, કયુંકે ને
ખુશીયા દુઆ માંગી નયે, વોહ બહોત જલદી કુબુલ
હો-જાતી હે.

બાબ દુસરા.

ફાયાયેલે દુરદ શરીફ.

હર મરઝકી દવા દુરદે શરીફ,
દાઅ-ફયે હર બલા દુરદે શરીફ.

+ જાનના આહીયે, કે ફાયાયેલે દુરદ શરીફકે બહોલ
હે. મગર ને અહાદીસે સહીહા, ઓર સીવાયાતે મોઅતે-
બરાસે સાબીત હુવા હે. ઇસ જગા થોડાસા ધ્યાન કીયા
જાતા હે, કે જીસસે હરએકકો ફાયેદા હાસીલ હોવે.

દુરદ શરીફ પરહનેસે સબ હા-જતે રવા હો-જાતી
હે. ઓર ગુનાહોંકી મગફે-રત હોતી હે. ઓર હર સખતી
ઇસકી બરકતસે દુર હો-જાતી હે. ઓર ખીમારકો શીફા
હો-જાતી હે, ઓર દુશ્મન પર ફતેહ હોતી હે, ઓર

+ દુરદે તાઅ, ઓર દુરદે લખી, દુરદે અકબર, વ-ગયરા
દમારી કિતાબ, તોહ-ફતુલ મુશતાક, મેં દાખીલ હે. ખરીદ
કરકે દેખે.

રખાયે ધંધાહી, હાસીલ હોતી છે. ઓર મોહુખતે અદલાહ,
 ઓર મોહુખતે રસુલ, દીલમેં પયદા હોતી છે, ઓર મ-
 લાયેકા દુરૂદ શરીફ પઢને-વાલે પર, રહમત લેખ કરતે હેં.
 ઓર સફાઈ કલ્મકી હાસીલ હોતી છે. ઓર માલમેં ઓર
 ઘરમેં બરકત હોતી છે, ઓર સકરાતે મૌતસે ઉસકો ન
 જાત હોતી છે. ઓર ઈસકી બરકતસે લુલા હુલા ખાખ
 યાદ આ-જાતા છે. ઓર ફક ઓર ફાકા દુર હો-જાતા છે.
 ઓર જીસ મજલીસમેં દુરૂદ શરીફ પઢા જાતા છે, તે
 તમામ અહીં મજલીસકો રહમત ખુદાહી ઢાંક લેતી છે,
 ઓર ઈસકે પઢને-વાલેકો હઝરત રસુલે મહમુદ સલ, કી
 ઝીયારત ખાખમેં મોયરસર હોતી છે.

જો કોઈ એક દક્ષ હઝરત સલ, પર દુરૂદ લેજે, તે
 ખુદાયે તઆલા, ઓર ફરીરતે ઉસકે ઉપર દસ ખાર
 લેજતે હેં. ઓર દસ દરજે ઉસકે ખુદા હોતે હેં, ઓર
 નેકીયાં ઉસકે વાસતે લીખખી જાતી હેં. ઓર દસ બદીયાં
 ઉસકી દુર હો-જાતી હેં. ઓર દુઆ ઉસકી કુખુલ હોતી
 છે. ઓર શક્ષાઅત આં-હઝરત સલ, કી ઉસપર વાજેખ
 હો-જાતી છે, ઓર જન્નતમેં હઝરત સલ, કે પાસ જગા
 મીલેગી.

હકે તઆલા, અપને કલામે પાકમે ખુદ ફરમાતા છે,
 ઈન-નદ્લાહા વ મન્ના-યે-ક-તીહી થોસદ્દુના અલન

નખી, યા ઐયોહલ લજના આ-મનુ, સદલ અલય-હે
 વ સદલેમુ તસલીમા, યાને અલલાહ, ઓર ફરીશ્તે
 દુરૂદ લેજતે હે. ઉપર પયગંબરકે. અય ઈમાન-વાલો દુરૂદ
 લેજો તુમ ઉસપર, ઓર સલામ લેજો, સલામ કેહકર, વોહ
 દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલલા હુમ્મા સદલે અલા સૈયદના મોહમદીન, વ
 અલા આલે સૈયદના મોહમદીન વ-ખારેક વ-સદલીમ.

મનકુલ હે, એક ખુજુર્ગસે, કે કઇ લોગ કિશ્તીમેં
 સવાર થે, કે એક-એક તેજ હવા ચલી, ઓર દરિયામેં
 તુફાન ઉઠા, ઓર પાનીકે મોજસે કિશ્તી ડુબને લગી, લોગ
 મારે ખોડકે બે-કરાર હુયે, કે અબ મૈતકા સામના હે.
 ઇસી હાલતમેં થે, કે ઉનમેંસે એક શખ્સ ઇસી હાલમેં
 કે કુછ સોતા થા, ઓર જાગત્ત થા, ઇસ હાલમેં આં-હઝ-
 રત સલ, ઉસકો સીખાતે હે, કે દુરૂદ શરીફ વાસતે ઠકા
 હોને ફીતેનેકે પઠ, ઓર અપને ચારોં-કોબી સીખા, કે
 વોહબી પઠે, એક હજાર મરતબે. કે જીસસે નજાત હાસીલ
 હો, વો શખ્સ કેહતા હે, કે જબ મેં હોશીયાર હુવા, તો
 મેંને લોગોંકો દુરૂદ શરીફ સીખાયા. પસ વોહ લોગ પઠને
 લગે. પસ તીનસો મરતબા પઠે, ઇતનેમેં ડુબતી હુઇ
 કિશ્તી બચ-ગઇ. ઓર દરિયાકી મોજે ઠેહર ગઇ. વોહ
 દુરૂદ શરીફ યે હે.

અહલા હુમ્મા સહલે અહલા સૈયેદના મોહમદીન, વ
અહલા આલે સૈયેદના મોહમદીન, સલા-તન તોનજ-છના
બેહા, મીન જમીઈલ અહવાલે વસ આફાત, વ તકદી-લના
બેહા, જમીઅલ હાજત, વ તો-તહ-હેરોના બેહા જમી-
અસ સૈયાત, વ તર ફોના બેહા આલહ ૬-ર-જાત. વ
તોઅલ્લે-ગોના બેહા અક-સલ ગાયાત, મીન જમીઈલ
ખયરાતે, શીલ હયાતે, વ ખાઅ-દલ મમાત, ધન્નકા અહલા
હુલે શય-ઈન કદીર.

મનકુલ હે કીસી બુઝુર્ગસે, કે ને કોઈ વીદ્ રખ્ખે,
ઓર કસરત કરે ઇસ હુરૂદ શરીફી, તો બ-સબબ બરકત
ઇસ હુરૂદ શરીફકે વોહ જમાલે રસુલુલ્લાહ સલ, કો
બુર્ર ખાબમેં દેખેગા. ઓરે હાજીર હોગા હઝરત સલ, કી
મજલીસમેં.

મદ્રાબેરૂલ હસિલામ, મેં લીખ્યા હે, કે ને કોઈ
બુમઆકે રોજ હજર મરતબે હુરૂદ શરીફ ખરહુ, તો ખા-
બમેં હઝરત સલ, કો દેખેગા. યા મંઝીલ અપની બેહીશતમેં
દેખેગા. અગર હઝરત સલ, કો ખાબમેં ન-દેખે, તો
મુકર્ર કરે, ઇસકો પાંચ બુમઆ તક, તો બુર્ર હઝરત
સલ, કો ખાબમેં દેખેગા. વોહ હુરૂદ શરીફ ચે હે.

અહલા હુમ્મા સહલે અહલા મોહમદીન નીન-નબીઈલ
હુમ્મી.

જો કોઈ શબ્દ જીમઆકો નમાઝ દો રકઆત પડે, ઓર હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકી સુરતકે, યારા મરતમે આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર યારા બાર સુરયે ઈખલાસ, યાને ફલહો-વલ્લાહ, પડે, ઓર બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ એક હજાર મરતમે પડે, તો બાબમેં હજરત સલ, કો દેખેગા. અગર એક વકતમેં જીયારત નસીબ નહો, તો ત્રીન જીમઆ તક ચે નામકર કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, ખુશર જીયારત રસુલ સલ, કી નસીબ હોગી, વોહ દુરૂદ શરીફ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલ્લા મેહમ્દીન, અલ ઉમ્મીયે વ આલીહી વ સલ્લમ.

અહયા-ઉલ ઉલુમ, ચેં હે, કે જો કોઈ શબ્દ દો-શાંબાકો ચાર રકઆત નમાઝકી અદા કરે, પેહલી રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે સુરયે-ઈખલાસ. દસ બાર, પડે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બીસ બાર સુરયે ઈખલાસ, ઓર ત્રીસરી રકઆતમેં ત્રીસ બાર, ઓર ચોથી રકઆતમેં ચાલીસ બાર પડે. ઓર બાદ સલામકે ૭૫ મરતમે સુરયે ઈખલાસકો પડે. ઓર ઈસતીગ-ફાર કરે, ઓર અપને વાલે દેનકે લીયે દુરૂદ લેજે રસુલ સલ, કે ઉપર ૭૫ મરતમે. બાદ ઉસકે, જો હાજત કે હક તગ્યાલાસે માંગેગા, વોહ ઈનશા અલ્લાહ, પાવેગા.

રીવાચત હે, કે રમુલ સલ, કે પાસ એક શખસ
 આયા, ઓર અર્જ કીયા, કે યા રમુલુદલાહ, કોનસા અ-
 મલ અછછા હે, અદલાહ કે તરફ, ફરમાયા હઝરત સલ,
 ને. કે સચ્ચી ખાત, ઓર ઇરાદયે અમાનત, અર્જ કીયા
 કે યા રમુલુદલાહ, કુછ ઓરભી ફરમાઇયે, હઝરત સલ,
 ને ફરમાયા, નમાઝ રાતકી યાને તહજ-બુદકી, ઓર રોઝે
 ગરમીકી મોસીમકે, ફીર અર્જ કીયા ઉસને. યા રમુલુદલાહ
 કુછ ઓરભી ફરમાઇયે, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કસરતે
 જીકર, ઓર હુરદ ભેગના મુઝ-પર, કે જો દુર કરતા હે
 ફકરકો.

ફરમાયા રમુલ સલ, ને કે. જખ ભુલ જાયે. કોઇ
 ચીઝ તુમમેંસે, પસ હુરદ ભેજો મુઝ-પર, તો યાદ આ-જા-
 વેગી. વોહ ચીઝ.

જો કોઇ હુરદ શરીફ હઝરત સલ, પર ભેજતા હે, તો
 વોહ હુરદ શરીફ તોહફા ફરીશતે હઝરત સલ, કે પૂહોં-
 આતે હે. ઇસ તરેહસે કે, પ્રતાન શખસને તુમકો સલામ
 કહા હે. ઓર ખાસીયત હુરદ શરીફકી યે હે, કે ઇસકે
 પહને-વાલેકે ગુનાહ તીન દીન તક ફરીશતે નહીં લીખતે.
 ઇસ બાસતે, કે શાયદ યે તૌખા કરે, તો ગુનાહ નેસ્ત
 હો-જાયે.

હુરૂદ શરીર સદહા કિસમકે હેં, ઉનમેસેં યહાં થોડે લીખ્યે ગયે હેં.

બાબ તીસરા.

ફઝાયેલે કલે-મયે શરીર.

આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં, કે ખબર દી મુજકે. જીજીલ અલે, ને કે. અય મોહંમદ સલ, અલલાહ તઆલા, ફરમાતા હે, નહીં લેખ હમને અય મોહંમદ સલ, ઉપર ઝમીનકે મોવાફીક કલમયે, લા ઇલાહા ઇલ-લલલાહ, કે. ઓર ઇસ કલમેસે કાયેમ કીયે ગયે. ઝમીન, ઓર આસમાન, ઓર પહાડ, ઓર દરખત,

ફરમાયા હઝરત નખીયે કરીમ સલ, ને કે. કલમયે તૌહીદ, લા-ઇલાહા ઇલ-લલલાહ, મોહંમદર રસુલુલ્લાહ બેહતરીન જકરોમેં-સે હે. ઓર ઇસી કલમેસે હરએક મોઅમીનકી શકાયત હોગી, દીન કયામતકે.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે યે કલમા ઇબલાસખ, ઓર યે કલમા ઇસલામકા, ઓર યે કલમા રહમતકા, ઓર તબતકા, ઓર શકાયતકા, ઓર ખબશીશકા હે.

ફરમાયા હજરત સલ, ને કે. અગર રખખા જાવે કલમા, લા-ઇલાહા ઇલિ-લલ્લાહ, એક પલ્લેમેં મીઝાનકે, ઓર રખખે જાવેં તમામ આસમાન, ઓર ઝમીન. હુસરે પલ્લેમેં મીઝાનકે, તો અલખત્તા ભારી હોગા પલ્લા કલમા, લા-ઇલાહા ઇલિ-લલ્લાહ, કા.

લીખખા હે, કે જખ કોઇ મોઅમીન કલમા, લા-ઇલાહા ઇલિ-લલ્લાહ, કેહતા હે, તો અલ્લાહ જલ્લ શા-નહુ. ફરમાતા હે કે, ઇન્ની અનલ્લાહો લા ઇલાહા ઇલ્લા અના, યાને તહકીક મેં હું રખ તુમ્હારા. કોઇ નહીં લાયેક ખંદગીકે મગર મેં.

એક રોજ રસુલ સલ, ઉપર મીંબરકે ખયેઠ-કર વાઅઝ પ્રમાતે થે, ઉસ વક્ત એક એરાખી આયા, ઓર કહા, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેં ખહોત ગુનેહ-ગાર હું, ઓર હદ્દસે ઝીયાદા મેંને ગુનાહ કીયે હેં. હજરત સલ, ને ફરમાયા કે, અય એરાખી, ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં, યા સિતારે આસમાન કે ? એરાખીને અર્ઝકી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરે ગુનાહ ઝીયાદા હેં, ફીર પુછા હજરત સલ, ને. કે. અય એરાખી ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હેં. યા ખગ યાને પ-તે દર-ખતોકે ! કે જો ઉપર તમામ ઝમીનકે હેં. અર્ઝ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ મેરે ગુનાહ ખરગે દરખતોં-સેબી ઝીયાદા

હેં, શીર ફરમાયા હજરત સલ, ને કે. અય ઝેરાખી, તેરે
 ગુનાહ જીયાદા હેં, યા રહમત ખુદાકી જીયાદા હે. તેરે
 ગુનાહોંસે ? ઝેરાખીને અર્જ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, અ-
 ગરચે મેરે ગુનાહ બહોત હેં, મગર રહમત ખુદાકી મેરે
 ગુનાહોં-સેથી જીયાદા હે. શીર ફરમાયા રસુલ સલ, ને
 કે. કેહ, લા ઇલાહા ઈસ્તિ-લ્લાહ, ઝોર જોરસે પઢ.
 ઈસકો સાથ મોહુખતકે, પસ પઢા ઉસને યે કલમા આ-
 વાઝસે. શીર ઇરમાદ કીયા, હજરત સલ, ને. ઉસકો વાસતે
 નમાઝકે. ઝોર ફરમાયા, કે પઢા-કર તુ નમાઝ જમાઅતસે
 શીર પઢાકર ઈસ કલમેકો. બેશક અલ્લાહ, બખશેગા તેરે
 ગુનાહોંકો,

રીવાયત હે, કે કલમા માનીંઃ તલવાર તેજકે હે. પસ
 જીજને લીયા ઈસ્તિ તલવાર તેજકો હાથમેં, તો નહીં આનેકા
 કોઈ દુશ્મન પાસ ઉસકે, પસ મોઅમીનોંકી તલવાર કલમચે,
 લા ઇલાહા ઈસ્તિ-લ્લાહ, હે. જીસકી અખાન પર યે
 કલમા હોગા, તો આગ જહન્નમકી ઉસસે કોસોં દુર ભાગ
 જાવેગી. ઝોર ચેહુમી જાનના આહીચે, કે તલવાર ઉસકો
 કેહતે હેં, કે જીસકો ધાર તેજ હોવે, ઝોર અંગભી ન-લગા
 હોવે, ઝોર અગર ધાર ઉસકી નહીં હો, ઝોર ઉસપર
 અંગભી બહોત હો, તો વોહ કુછ કાટ નહીં કરતી હે. તો
 અયસી તલવાર કોસ કામકી ! કયું કે ઉસસે દુશ્મન કોઈ

નહીં કરેંગા. પણ અગરચે કલમા તલવારકે માનીંદ હે, મગર જખ-તક, કે ઉસ કલમેકી ધાર નમાઝ ઓર ઇબાદત વ-ગયરાચે તેઝ ન-કરોગે, તો ફીર ચે તલવાર કીસ કામકી હોગી !

ફરમાયા રસુલ અલ, ને કે, ને કોઈ કહે, લા ઇલાહા ઇલા-અલ્લાહ, રાત ઓર દીનમેં, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકે બહોત ગુનાહ દફા કરેગા.

કલમા જન્નતકી કુંજ હે, ને કોઈ ઉસકે પઢનેકી ઝીયાદા કસરત કરેગા, તો ઉસકે વાસતે જન્નતકે આઠોં દરવાઝે ખોલે જાવેંગે. કલમા અશકા ખઝાના હે, ને કોઈ બાદ હર નમાઝકે ૧૦૦, સો મરતબે ચે કલમા પઢેગા, તો બેશક વોહ જન્નતી હે.

રીવાયત હે, કે ને કોઈ પાંચ ચીઝોંકો ઇખત્યાર કરેગા, તો વોહ સઈદ યાને નેક-ખખત હોગા. વોહ ચીઝેં ચે હેં,

૧, હર સાઅત ઓર હર લહઝા, લા ઇલાહા ઇલા-અલ્લાહ મોહમ્મદર રસુલુલ્લાહ, કેહતા રહે.

૨, જખ કીસી ખીસારીમેં ઓર આફતમેં ફંસા હો, તો, ઇન્ના લીલ્લાહે વ-ઇન્ના ઇલય-હે રાજે-ઉન, કહે.

૩, અગર કોઈ અમર નાખુશ પેશ આવે, તો “લા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલલા બિલ્લા-હીલ અલી-ઈલ અઝીમ” કહે.

૪, જખ કોઈ નેઅમત મીલે, તો અલ-હમદો લિલ્લાહે રખખીલ આ-લ-મીન. કહે.

૫, જખ કોઈ શુરુ કામ કરે, તો બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, કહે, ઓર કોઈ શુનાહ સાદીર હો, તો અસ-તગ શીરૂલાહા, વ અતુબો ઇલેહ કહે.

મનકુલ હે, કે એક યુજુર્ગ, અપની લખેં મુંડવાતે વક્ત કુછ પઢતે થે. હજખમને કહા, કે હઝરત ઠહેર બઓ, અયસા ન હો, કે હોંટ કટ બવેં. ઉ-હોંને કહા, કે હોંટકા કટબના મેરે નજદીક બેહતર હે, છકરૂલાકે તરક કરનેસે.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, બે કોઈ હઝર બાર કહે, લા-ઈલાહા ઇલ-લ્લાહ, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકે સાત ચીઝેં ઇનાયત કરેગા. વોહ થે હે,

૧, સકરાતે મૈત ઉસપર આસાન હોવે.

૨, દુન્યાસે બા-ઈમાન બવે.

૩, ઉસકી કબર કુશાહા હોગી.

૪, ના-મયે આમાલ ઉસકે દાહને હાથમેં હીન કયામતકે દીયે બાઈગે.

૫, પક્ષા મીઝાનકા ઉસકી નેકીયોસે ભારી હોગા.

૬, મુનકર નકીરકો અછછી સુરતમે દેખેગા.

૭, પુલ-સિરાતસે માર્નીદ બાજલીકે ગુજરેગા.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, કહે, લા-ઈલાહા

ઈલ-લલ્લા-હુલ મલે-કુલ હકકુલ-મુમીન. હર રોજ ૧૦૦, સો મરતબે, તો ઉસકો મુફલેસી ન-સતાવે, ઓર કબરમે વહથત ન-હોગી. ઓર દીલ ઉસકા ગની હોગા. ઓર વોહ જન્નતમે દાખીલ હોગા.

હદીસે શરીફમે આયા હે, યાને ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, અય ઈમાન-વાલો, બારી રખ્યો તુમ અપની ઝમાનકો સાથ કલ-મયે, લા-ઈલાહા ઈલ-લલ્લાહ, કે, યાને હર સાઅત ઓર હર લહઝા, અપને પરવર દીગાર, કો યાદ કરો. ઓર ઉસસે હરગીઝ ગાફીલ ન-રહો. યુનાંચે હક-તઆલા, અપને કલામે પાકમે ઈરશાદ ફરમાતા હે. યા ઐયો-હલ લીલના આ-મનુજ કુરદલ્લાહા જીક-રન કસી-રંવ, વ સખ્યેહુ-હો જીક-રતંવ વ અસીલા. યાને અય ઈમાન-વાલો, યાદ કરો અલ્લાહકો બહોત, ઓર પાકી બોલો ઉસકી સુબહો શામ, યાને યાદ કરો અલ્લાહકો બહોત, રાતકો ઓર દીનકો. જંગલમે ઓર ફરીયામે ઓર સેહ-હત ઓર બીમારીમે, ઓર પોશીદા ઓર ખાહીરમે.

કિતાબ કુતુહાલે મક્કીયા, મેં લીખ્યા હે, કે જે
કોઈ શખ્સ ૭૦ હજાર મરતબે કલમયે શરીફકા વીઠં કરેગા,
તો વોહ બહીશતમેં દાખીલ હોગા.

બાબ ચૌથા.

કુરઆને શરીફ ઓર તીલાવતે કુરઆન શરીફકે
ફઝાયેલ.

હદીસે શરીફમેં હે, કે રસુલે અકરમ સલ, ને ફર-
માયા, કે જે લોગ અદલાહ તઆલાકે કીસી ઘર યાને
મસજીદમેં જમા હોકર કુરઆન શરીફકો પઢતે પઢાતે હે,
તો ફરીશતે ઉનપર ઉસ વકત તક અપને બાજુઓંકા સાંચા
કીયે રખતે હે. ઓર ઉનકે લીયે મગફેરત માંગતે રહેતે
હે. ચહાં-તક કે, વોહ ઉસે છોડકર કીસી ઓર બાતમેં
મથગુલ હો-જાયે. ઓર જે શખ્સ કીસી રાસ્તે પર ખુદાકી
ખુશનુહી હાસીલ કરનેકે લીયે ચલતા હે, તો ખુદા ઉસકે
લીયે જત્તતકા રાસ્તા આસાન કરદેતા હે. ઓર જે શખ્સ
અમલમેં દેર કરદેતા હે, તો ખાનદાની શરાફત ઉસકો
કુછ ફાયેદા નહીં દેતી.

ઓર ફરમાયા આપને, કે જો લોગ એક જગા જમા
હોકર અલ્લાહ તઆલાકી ક્રિતાબ પઢતે હેં, તો વોહ
અલ્લાહ તઆલાકે મેહમાન હો-ખતે હેં. ઓર ફરમાયા
રસુલ સલ, ને કે, જો લોગ એક જગા જમા હોકર
અલ્લાહ તઆલાકા જીકર કરતે હેં, ઓર ઉસ જીકરમેં
વોહ સીફં ઉસકી ખુશનુદી, ઓર રખા-મંદી ચાહતે હેં,
તો એક પુકારને-વાલા ઉન્હેં પુકાર કર કેહતા હે. “ઉઠો
તુમહારી ખુરાઈયાં નેકીયોંસે ખદલ દી-ગમ્ હેં.” ઓર
રિવાયત હે, કે આપને ફરમાયા હે, કે જીજ્ઞ શખ્સને કુરઆન
શરીફ પઢકર પઢાયા, ઓર સુનાયા, વોહ કસ્તુરીસે ભરી
હુઇ મુશકકી માનીંદ હે. જીસકી ખુશખુ સારે મકાનમેં
મહક રહી હો. ઓર જીસ શખ્સને પઢકે અપને પેટમેંહી
રખખા, ન કીસીકો પઢાયા, ઓર ન સુનાયા, તો ઉસકા
હાલ ઉસ મુશકસા હે, જીસમેં કસ્તુરી ભરકર મોંઢ ખાંધ-
દીયા ગયા હો.

હઝરત અબુ સઈદ ખદરી રહી, કેહતે હેં, કે રસુલ
સલ, ને ફરમાયા, કે કયામતકે દીન તીન શખ્સ કસ્તુરીકે
ટેલોંકે ઉપર ખડે હોંગે, જીનકો કયામતકે દીનકી સખત
લખસહટ નઝદીક તક ન-આઇ હોગી. ઓર ન હિસાબકા
ખૌફ ઉનકે દીલોં-પર છાયા હુવા હોગા. એક શખ્સ તો
વોહ હે, જીસને મહઝ સવાબ સમજ-કર કુરઆન શરીફ

પઢા, ઓર સવાળ-હી સમજ-કર લોગોંકા ઇમામ બના. ઓર એક વોહ શખસ, કે જીસને સવાળ સમજ-કર અજાન કહી, ઓર એક વોહ ગુલામ, કે જીસને અદલાહ તઆલાકા હક, ઓર અપને માલીકોંકા હક અદા કીયા.

ઓર અબુ ઇમામા ફરમાયા કરતે થે, કે લોગો, કુરઆન શરીફ પઢો. કયું કે ખુદા-તઆલા, ઉસ દીલકો અજાળ નહીં કરતા, કે જીસને કુરઆન શરીફ હીફઝ કીયા હો. ઓર રસૂલ સલ, ને ફરમાયા, કે અદલાહ તઆલા, ને બહોત લોગોંકે દરજે કુરઆન શરીફકે સખળ ખુલંદ કર દેતા હે. ઓર બહોત લોગોંકે દરજે ઇસકે સખળ પસ્ત કર દેતા હે.

હઝરત અબુ સઈદ ખદરી રહી, ફરમાતે હે, કે એક શખસને રસૂલ સલ, કી ખીદમતમેં આકર અર્જ કીયા, કે મુજકો કુછ વસીયત પ્રમાઈયે? આપને ફરમાયા, અદલાહ તઆલાસે હમેશા ડરતા રેહ, કે અદલાહસે ડરના સખ નેકીયોંકી મોહર હે. ઓર જીહાદ કીયા કર, કે જીહાદ ઇસલામકી રોહબા-નીયત હે. ઓર ખુદાકા જીક કીયા કર. ઓર ખુદાકી કિતાબ હમેશા પઢા કર કે વોહ તરે વાસતે ગુર હે ઝખીનમેં, ઓર જીકર હે આસ-માનમેં. ઓર સીવા કીસી નેક બાતકે, ઓર સખ બાતોંસે અપની ઝખાનકો બંદ રખ. કે તુ ઉસકે સખળ શયતાન-

પર ગાલીબ રહેગા. ઓર ફરમાયા રમુલ સલ, ને કે, કુરઆન શરીફ પઢને-વાલે લોગ ખુદાકે હોસ્ત ઓર અખલીસ હેં.

હુશામ ખીન હારીસ, હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસસે રિવા-યત કરતે હેં, કે જનાબ રમુલ સલ, ને ફરમાયા. અય ઇબ્ને અબ્બાસ, કયા મેં તુજકો અયસા તોહફા નહું ! કે જો મુજકો અબ્બાસ અલે, ને હીફઝકે લીયે તાઅલીમ ફરમાયા હે. ઇબ્ને અબ્બાસ કેહતે હેં, કે મેંને અર્જ કીયા, હાં. યા રમુલુદ્દલાહ, ફરમાયા, કે એક તરતરીમેં ઝાફરાનસે અલ-હમ્દ, શરીફ આખીર તક, ઓર સુરતે મુદક, ઓર સુરતે હશ્ર, ઓર સુરતે વાકેઆ, લીખ-દે. ઓર ઝમઝમ, યા મેહ, યા હુસદે સાફ પાકીઝા પાનીસે ઘોકર, તીન મીસકાલ દુધ, ઓર દસ મીસકાલ નખાતે મુફ્ફ (મીસરી) ડાલકર સુખાહકે વક્ત નિહાર મોંહ પીઝે. બાદ દો-રકઆતેં અદા કર. જનકી હરએક રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા સો બાર, ઓર સુરયે હખલાસ સો બાર પઢ. ફીર એક રોઝા રખ. ઇબ્ને અબ્બાસ રહી. ફરમાતે હેં, કે ઇસ અમલકો આલીસ રોજ ગુજરને નહીં પાતે. કે હાફીઝા બઢ જાતા હે. ઓર યે અમલ સાઠ બરસસે કમ ઉપર વાલેકે લીયે હે. ઓર ફરમાતે હેં, કે હુમને ઇસકો આઝમાયા. તો સહી નીકલા, ઓર ઇસકો લીખકર

અપની અવલાદકો પીલાયા કરતે થે. આસીમ કેહતે હેં, કે મેને ઉસકો ખુદ અપને લીયે લીખ્યા થા, જખકે મેં પપ, સાલકી ઉમરમેં થા. પસ દો મહીને નહીં ગુજરે થે, કે મેરા હાડીઝા ઈસ કહરે બઢ-ગયા, કે ખ્યાન નહીં હો-સકતા.

હઝરત જાઅફરે સાદીક રહી. બ-વકતે તિલાવતે કુરઆન થે દુઆ પઢા કરતે થે.

અહ્લા-હુમ્મહ-દેની બિલ-કુરઆન, અહ્લા-હુમ્મા અજેર-ની બિલ-કુરઆન. અહ્લા-હુમ મરજુક-ની બિલ કુરઆન. અહ્લા-હુમ્મગ-ફેરલી બિલ-કુરઆન, અહ્લા હુમ-મર-હુમની બિલ-કુરઆન.

હઝરત આયેશા રહી. ફરમાતી હેં, કે જનાબ રસુલ સલ, જખ કહી કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે, યા કુરઆન શરીફ પઢતે, યા નમાઝ પઢતે, તો ઉસકે ખતમ હોનેકે બાદ થે ચંદ કલમે પઢતે.

સુબહા-નકા, અહ્લા-હુમ્મા વખે-હમદકા, અશ-હદા અન લા-હલાહા ઈલલા અનતા વહ-દકા, લા-શરીકા લકા, અસતગ-ફેરકા, વ-અતુબો ઈલિય-કા.

મેંને અર્જકી, યા રસુલુલ્લાહ સલ, મેં દેખતી હું, કે જખ આપ કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે હેં, ઓર કુરઆન શરીફકો તિલાવત ફરમાતે હેં, તો ઉસકે આખીર થે કલમા પઢા કરતે હેં, ફરમાયા, હાં. જો શખ્સ કોઇ

નેક ખાત કહી, તો ઉસ ખાત પર ચે કલેખાત ઉસકે લીચે
મોહર હો-ખાતે હેં, ઓર ને શખ્સ કોઈ ખુરી ખાત
મોહસે નીકાલે, તો ચે કલેખાત ઉસકે લીચે કફૂખા
હો-ખાતે હેં.

હઝરત રસુલે અકરમ સલ, ને ફરમાયા, કે ને
મોઅમીન કુરઆન શરીફ પઢતા રહતા હે, ઉસકા હાલ
તુરંજકે જયસા હે. જુસકા મઝાબી ઉમદા ઓર ખુશખુ
કુછ નહીં હે. ઓર ને કોઈ ફાજર ઓર ફાસીક કુરઆન
શરીફ પઢતા હે, તો વોહ રીહાનકી તરેહ હે, કે ને
ખુશખુ તો હેતા હે, મજર મઝા તલખ રખતા હે, ઓર
ને ફાજર કુરઆન શરીફ નહીં પઢતા, ઉસકા હાલ તુમ્બેકે
જયસા હે. કે મઝા તલખ હે, ઓર ખુશખુ નહીં હે. ઓર
અખુ ઇમામા રહી, સે મરવી હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા,
કે પઢો કુરઆન શરીફ, કયું કે વોહ પઢને-વાલેકા ખહોત
આછછા સીફારશી હે. ઓર આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હેં,
કે ને શખ્સ કુરઆન શરીફમેસે ૮૦ આયતેં પઢ લેતા હે.
ખુદા ઉસકે લીચે દુન્યાકી હરએક શયકે અહદકે મોવાફીક
નેકીઆં લીખ હેતા હે. ઓર હઝરત અબદુલ્લા ખીન મસઉદ
ફરમાયા કરતે થે, લોગો કુરઆન શરીફમેં હમેશા નજર
હાલા કરો. કયું કે ઇખાદત હે.

હજરત ઉસમાન ઇબ્ને અફફાન રહી, કુરઆન શરીફકો જુમઆકે દીનસે શરૂ કરકે, જુમેરાતકી રાતકો ખતમ કીયા કરતે થે. ઓર હજરત ઉમર બીન ખત્તાબ રહી, ને ફરમાયા, કે જો શખ્સ રાતકો ઉઠકર મીસવાક, ઓર વુજુ કરકે નમાઝમેં ખડા હો-જાતા હે. ઓર તકબીર કે સાથ કુરઆન શરીફ પઢતા રેહતા હે, તો ફરીશતા અપના મોંહ ઉસકે મોંહ-પર રખકર કેહતા હે. પઢ પઢ, તો અછછા હે. ઓર યે કામ તેરે લીયે અછછા હે. ઓર અગર વુજુ કરલેતા હે, મગર મીસવાક નહીં કરતા, તો ફરીશતા ઉસકી હીકાજત કરતા હે, ઉસસે આયેદ કુછ નહીં કરતા, આગાહ હો, કે તહકીક કુરઆન શરીફકો નમાઝમેં પઢના એક ખજાના હે, બેદીશતકે ખજાનો-મેંસે, ઓર ખહોત અછછા અમલ હે. લે-હાજા જહાં-તક તુમસે હો-સકે, ઇસે કસરતસે પઢો. ઓર તહકીક નમાઝ નુર હે. ઓર ઝકાત રૌશન દલીલ હે. ઓર સખ્ર રૌશની હે. ઓર રોઝા હાલ હે. ઓર કુરઆન શરીફકી હુજ્જત હે, તુમહારે લીયે, ઓર તુમહારે ઉપર. ઓર કુરઆન શરીફની ઇજ્જત કરો. બે-ઇજ્જતી ઓર બે-અદબી મત કરો. કયુકે અદ્દાહ-તઆલા, ઉસ શખ્સકી ઇજ્જત કરતા હે. જો ઉસકી ઇજ્જત કરતા હે. ઓર જો ઉસકી બે-ઇજ્જતી કરતા હે, અદ્દાહ તઆલા, ઉસકી બે-ઇજ્જતી કરતા હે. ઓર તુમહેં માઅલુમ

હો, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢે. ઓર હીફઝ કરે. ઓર ઉસપર અમલ કરે, તો અલ્લાહ તઆલાકે નઝલીક કયામતકે દીન ઉસકી દાઅવત હે, અગર ચાહીયે, તો દુન્યાહીમેં ઉસકો ઇનાયત કરમાવે.

કુરઆન શરીફકો નિહાયત ખુલુસ ઓર મોહબ્બતસે પઢે. કે જીસસે મકસુદ મહઝ ખુદાવંદ તઆલાકી ખુશનુદી, ઓર રઝામંદી હો. ઓર ઉસકા બહોત અદબ કરે. ઓર પઢતે વક્ત યેહી ખ્યાલ કરે, કે અલ્લાહ તઆલાસે મેં હમ કલામ હું, ઓર ઉસે દેખ-રહા હું. યા વોહ મુઝે દેખ-રહા હે. ઓર જબ પઢના આહે, તો પેહલે મોંહકો મીસવાકસે સાફ કરે, ઓર મીસવાક કરતે હુયે કહે. અલ્લાહ-હુમ્મા ખારેક-દી હીફે, યા અર હમુર રાહેમીન. ઓર મીસવાકકો દાંતોંકે સખ અનરાફમેં ફેરે. ઓર મીસવાક લકડોટી હોની ચાહીયે. ઓર બેહતર યે હે, કે પીલુકે દરખતકી હો. અગર સુખ ગઈ હો, તો પાનીસે ઉસે નરમ કરલે. ઓર અગર મોંહ ખુન વ-ગયરાસે ના-પાક હો, તોભી ધોનેસે પેહલે કુરઆન શરીફકા પઢના જાયેઝ હે. મમનુ નહીં, ઓર નીકાયત ખુશુ ઓર ખુજુ ઓર તફકુર, ઓર તદખ્ખુરસે પઢે. ઓર પઢતે હુયે રાયે, ઓર અગર ન રા-સકે, તો રાની સુરતહી બનાયે. આરેશીનકા તરીકા ઓર સાલેહીનકા દસ્તુર યેહી હે. હઝરત ઇબ્રાહીમ ખુવાસ કરમાતે

હેં, કે લીલકી હવા પાંચ વીઝેં હેં. અબ્બલ સોચ સમજ-કર કુરઆન શરીફ પઢના. દુસરા ખાલી પેટ રેહના. તીસરા સતકે ખુદાકી ઇબાદતમેં ગુનાર દેના-ચોથા સહરીકે વક્ત ખુદાકે આગે ગડ-ગડાના, ઓર આજીઝી કરના. પાંચવાં નેકાંકી સોહબતમેં બયેઠના. ઓર કુરઆન શરીફ દેખકર પઢના હીફ્ઝ પઢનેસે બેહતર હે.

ઓર જાનના આહીયે, કે કુરઆન શરીફકો ખુલંદ આવાજસે પઢનેકી ફઝીલતભી અહાદીસસે સાખીત હે. ઓર આહીસ્તા પઢનેકી ફઝીલત-મેંભી અહાદીસ વારીદ હુઈ હેં. મગર આહીસ્તા પઢના અફઝલ હે. કયુકે ઉસમેં રીયાસે ઇનસાન મહપુઝ રેહતા હે. ઓર અગર રીયાકા ખૌફ ન હો, તો ફીર ખુલંદ પઢના અફઝલ હે. બ-શરતેકે કીસ્મી નમાઝી, યા સોચે હુયે વ-ગયરાકો તકલીફ ન પહોંચે. ઓર ઇસ સુરતમેં ખુલંદ પઢના અફઝલ ઇસલીયે હે, કે અમલ ઇસમેં બહોત ઝીયાદા હે. ઓર ઇસ પઢનેકા નફા દુસરે આદમી-કોભી પહોંચતા હે. ઓર પઢને-વાલેકી હીમ્મતકો ફીકર ઓર તદબીરમેં મસફૂફ રખતા હે. ઓર ઉસકે કાનકો કુરઆન શરીફકી તરફ લગાયે રખતા હે, ઓર નીંદકો ઉડા દેતા હે. ઓર ખુશી ઓર લજ્જતકો બડહા દેતા હે. ઓર સોચે હુયે ઓર ગાફીલકો જગાતા હે. પસ અગર ઇન બાતોં-મેંસે કીસ્મી બાતકી પઢને-વાલા નિયત કરે, તો

બુલંદ પઢના બેહતર હે, ઓર આવાઝકો સંવારકર પઢના
 મુસ્તહબ હે. બ-શરતેકે દરાઝી આવાઝકે સબબ હૃદયે
 ફરમાનસે નીકલ-કર ગીતસે મુશાબા ન-હોબાયે, કયુંકે
 ઇસસે હરફ ઘટ બઢ જાતા હે. જો કે મમનુ હે. ઓર
 મુસ્તહબ હે. કે જબ સુરતકે દરમ્યાનસે પઢને લગે, તો
 ઇબતીદાયે કલામસે શરૂ કરે. નકે સારે સીપારે ચા મંઝીલ યા
 રૂકુઅસે, કયુંકે અકસર વોહ વસતે (દરમ્યાન) કલામમેં વાકેઅ
 હોતે હે, જસકા તાઅલ્લુક ઓર રખત દુસરે કલામસે
 હુવા કરતા હે. પસ આદમીકો આહીયે, કે જો લોગ ઇસ
 ખાતસે બે-બખર હે. ઉનકો દેખકર ધોકા ન ખા-બાયે.
 ઇસી વાસતે ખાઝ ઉલમાને ફરમાયા હે, કે કેઠાં છોટીસી
 સુરત પુરી પઢના ઇસસે બેહતર હે. કે કીસી લંબી સુરતકે
 દરમીયાનસે કુછ થોડાસા છોટીસી સુરતકે બરાબર પઢા
 જાયે, કયુંકે અકસર લોગોંકો આયાતકા રખત માઅલુમ નહીં
 હુવા કરતા. ઓર સુરતે અનઆમકો એક રકઆતમેં પઢના
 મના હે. ઓર યું કેહના મકરૂહ હે, કે પુલાન આયત,
 યા પુલાન સુરતકો મેંને ભુલા દીયા હે, બલકે યું કહે
 કે મુઝે ભુલ ગયે હે. ઓર રમુલ સલ, ને ફરમાયા હે,
 કે કેઠાં શખ્સ યું ન કહે, કે મેંને પુલાની આયત ભુલાદી
 હે. બલકે યું કહે, મેં ભુલા દીયા ગયા હું. ઓર ફરમાન
 શરીફ પઢનેકો બહોતહી તાકીદ આઈ હે. ઇસલીમેં જો

હમેશા પઢના આહીયે. ન દીન ન રાત. અગર થોડી થોડી
આયતોં હરરોજ પઢી જાયેં, તો પઢને-વાલેકો કુરઆન
શરીફ પઢનેકા હીફજ હાસીલ હો-જાતા હે. હઝરત ઉમર
ફદી, સે રિવાયત હે, કે રમુલ સલ, ને ફરમાયા, કે કીસી
શખ્સને રાતકો કુરઆન શરીફ કુછ પઢા થા, મગર નીંહકે
ગલબેસે પઢના મતરૂક હો-ગયા. ઓર ફીર ઉસને નમાઝે.
ઝોહરકે અરસેકે દરમીયાન પઢલીયા. તો ઉસકે નામયે
આમાલમેં લીખ-દીયા જાતા હે. કે ગોયા ઉસને રાતકો
કુરઆન શરીફ તીલાવત કીયા-ઓર આપને ફરમાયા.
કુરઆન શરીફ પઢનેવાલેકા હાલ મોઅલ્લકા ઉંટોંકે જયસા
હે. કે અગર ઉનકો પકડે રખજેં, તો રૂકે રહતે હેં. ઓર
અગર છોડ દેં, તો હાથસે નીકલ-કર જાતે રહતે હેં.
ઓર ફરમાયા, જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢકર ભુલા
દેતા હે. વોહ કયામતકે દીન જખ ખુદા-નઆલાસે
મુલાકાત કરેગા, તો હાથ કટા હોગા. ઓર આપને ફરમાયા,
જુસકો કુરઆન શરીફકે ભુલ જાનેકા ખોફ હો, વોહ યે
પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા-હુમ્મા નવ્વેર બે-કિતાબેકા બ-સ-સરી, વ
અતલેક ખીહી લીસાની, વશ-રહ ખીહી સદરી, વસ તાઅ-
મીલ ખોહી જ-સ-દી, બે-હવ-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-ઠજહુ,
હા-હવલા વ-લા કુવ્વતા ઈદલા બેકા.

એક શખ્સને રસુલ સલ, કી ખીદમતમે કુરઆન શરીફકે ભુલ જાનેકી શીકાયત કી, ઓર અર્જ કી. યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજે અયસી ચીઝ તાઅલીમ ફરમાઇયે, જે મુજે ઉસકી બજાયે કાફી હે:-જાયે. ફરમાયા, પઢા કર. બિસ્મીલ્લા વલ હમ્દો લિલ્લાહ, વલા ઇલાહા ઇલિ-લ્લાહો વદ્દાહો અકબર, વલા હુવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બિદત્તા-હીલ અલી-ઇલ અલીમ.

ખુદા તઆલા, ઉસસે ૭૦ દરવાઝે બલાકે ફેર લેતા હે. યાને બંદ કરદેતા હે. ઉનમેં પેહલા દરવાઝા ગમ ઓર મુસીબતકા હે.

બાબ પાંચવાં.

ફઝાયેલે બિસ્મીલ્લા શરીફ.

જાનન. બાહીયે, કે બિસ્મીલ્લા શરીફ, કુરઆને શરીફકી પેહલી આયત હે. ઓર રસુલ સલ, જે ખત હીસાકો ધરિયાલ ફરમાતે, તે ઉસમેં સબસે પેહલે બિસ્મીલ્લા, લીખી જાતી-થી.

મનકુલ હે, કે મનસુર બીન અમ્મારકો રાસતેમેં કાગજકા એક પરચા, કે જીસમેં બિસમીલ્લા શરીફ લીખખી થી, વોહ મીલ ગયા, -ઉન્હોંને ઉસકો ઉઠા લીયા, ચોર ચુકે ઉતકો કોઈ જગા રખનેકી ન-મીલી. ઇસલીયે ઉસકો નીગલ ગયા. ફીર રાતકો ખાખમેં દેખ', કે કોઈ કેહતા હે, કે અય મનસુર, તુને જો ઇંસ કાગજકી ઇંજાત કી, ઇસલીયે તુજ-પર અલ્લાહા તઆલાને હિકમતકા ફરવાજા ખોલ લીયા. તબસે વોહ જો બાત કરતે, વોહ હિકમતસે કરતે.

રમુલ સલ, ફરમાતે હેં, કે જીસ કાગજમેં ખુદાયે તઆલાકા કોઈ નામ લીખખા હુવા હો, ચોર વોહ ઝમીન પર કહીં ગીરા હુવા હો, તો જબ-તક ખુદાયે તઆલા, ઉસકો વહાંસે ઉઠાનેકે લીયે કોઈ અપના હોસ્ત ન-લેજે, વહાં તક ફરીશતે અપને બાજુઓંસે ઉસકો ઘેરે રખતે હેં, ચોર જો શખ્સ અયસે કાગજકો ઝમીનસે ઉઠા-લેતા હે, તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકા મરબખા ઇલ્લી-ઇનમેં ખુલંદ કર દેતા હે.

બિશર બીન હારીસ હાફીઝી તૌબાઝ બાએસ ચે હુવા થા, કે ઉન્હોંને કહીં રાસતેમેં પાઉંસે રોંઠા જાતા હુવા, એક સમજ જીસમેં ખુદાકા નામ લીખખા હુવા થા, વોહ પાયા. ઉસકો ઉઠાકર એક દીરહમકા ઇલ્તર ખરીદ કરે ઉસે

લગાયા. ચોર દીવારકી કાટમેં રખ-દીયા. જખ રાત હુઈ, તો ખાખમેં દેખા, કે કોઈ કેહતા હે, કે અય બિશર, તુને મેરે નામકો મોઅત્તર કીયા હે, ચોર મેં તેરે નામકો દુનીયા ચોર આખેરતમેં મોઅત્તર કહંગા. ચુનાંચે અય-સાહી હુવા, કે જો જની લોગ પયદલ નહીં ચલતે થે, ચોર નંગે પાઉં ચલનેકો આર જાનતે થે, ઉનકે મરનેસે ઉનકા નામબી મરે ગયા, કે અય ઉનકા કોઈ નામ નહીં લેતા. ચોર યે શખ્સ ફકીર થા. કે નંગે પાઉં ફીરતા થા, ઉસકા નામ સાલહા સાલ તક ખાત્રી રહા. પસ કામ અયસાહી કરના ચાહીયે, કે અદલાહ તઆલા કે નજદીક કીસી કામ કરને વાલેકા નેક કામ જાયે ચોર રાયેગાં નહીં જાતા. ચોર જનાખ રસુલ સલ, ને ફરમાયા હે, કે અપને અપને ખતોં ચોર રીસાલોમેં બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. લીખ્યા કરો. ચોર લીખતે વક્ત જખાનસે પઢાબી કરો.

હજરત ઉસમાન રદી, સે બિસ્મીલ્લા, કી ખાખત કીસીને પુછા, તો ઉન્હોંને ફરમાયા, કે યે અદલાહ તઆલાકા ઇસમે આજમ હે. ચોર ફરમાયા, કે બિસ્મીલ્લા, ખુદા કે ઇસમે ખાતીન પર દલાલત કરતા હે, ચોર ઉસસે જો દુઆ માંગી જાયે, તો કુપુલ હો-જાતી હે.

મનકુલ હે, કે ને શખ્સ બિસ્મીલ્લા શરીફો ખારા હજાર ખાર પઢે. ઓર હર હજાર પઢનેકે ખાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે, ઓર ને હાજત હો, વોહ ખુદાસે માંગે. ફીર બિસ્મીલ્લા પઢના શુરૂ કરે, ઓર એક હજાર પઢે. ખાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર દુઆ માંગે, ઇસ તરેહસે ખારા હજારકી ગીનતી પુરી કરે, ઓર જનાબે ખારીમે દુઆ માંગે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકો હાજત રવા હો-જાયેગી.

શેખ અબુ મોહમ્મદ ખીઝરી રહી, લીખતે હે, કે ઈમામ અબુ યાકુબ શાજલી કેહતે હે, કે ઈબ્રાહીમ બીન મુસા, એક ખુજુર્ગ થે, ઉન્હોંને ઇસા બીન દાઉદ ફકીહ, કે ને કરામાતે અવલીયાકા મુનકીર થા, ઉસકે હકમે ખદ-દુઆ કી, કે વોહ પાગલ યાને દીવાના હો-જાવે. યુનાંચે અયસાહી હુવા, કે વોહ દીવાના હો-ગયા, ઓર ઉસી હાલ-તમે મર ગયા. ઉન ખુજુર્ગકે આગે લોગોંને હાકીમ કે ખુદમકી શિકાયત કી, તો ઉન્હોંને ખહોતસી ખલકત દરીયા કે કિનારે પર જમા કરકે, (બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, હજાર મરતબે, ઓર અલ-હમદો લિલ્લાહ, હજાર ખાર, ઓર લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, હજાર ખાર, ઓર હુરૂફ શરીફ, હજાર ખાર પઢ-કર, હાકીમકે લીચે

બદ-દુઆ હજાર બાર કી, પસ વેહ હાકીમ ગીરફતારે
બલા હુવા. ઓર ઉસકી સદતનત તબાહ હો-ગઈ,

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે બિરમીદલા હિર રહમા
નિર રહીમ, કે ૧૯ હરફ હેં, ઓર દોજબકે દારોગેબી
૧૯, હેં, તો અદલાહ તઆલા, ઉન ઓન્નીસ હરફોંકે
તુફેલ દોજબકે ઓન્નીસ દારોગોંકો મોઅમીનોંકે લીયે દફા
કરદેતા હે.

બાબ છટ્ટા.

સુ-ર-યે ફાતેહા (અલ-હમ્દ) કે ફવાયેદ.

યે સુરત મક્કો, યાને મકકે શરીફમેં નાઝીલ હુઈ હે.
ઓર સુ-ર-યે ફાતેહા ઇસલીયે ઇસકા નામ હુવા, કે કુર-
આન શરીફકા શુર ઇસી સુરતસે હે. ઓર દુસરી સબ
સુરતોંસે પેહલે હે. ઇસલીયે ઇસકા નામ ઉમ્મુલ કુરઆન,
હે, ઇસમેં સાત આયતેં હેં. પસ સુરતકા આધા હીસ્સા
સનામેં ઓર આધા દુઆમેં હે.

હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જસને સુ-ર-યે ફાતેહા
પઢી, તો ગોયા ઉસને તૌરેત, ઓર ઈજલ, ઓર ઝબુર,

ચોર કુરુઆને શરીરકો પઠા. ચોર આપને ફરમાયા, કે
 યે સુરત હરએક ગમકી શીકા હે. ચોર કુરુઆન શરીરકી
 અખસે અફઝલ આયત, અલ-હમદો લિલ્લાહે રખ્ખીસ
 આ-લ-મીન હે.

જો શખ્સ સુ-રયે ફાતેહાકો ચ લીસ ખાર પઢકર પાનીકે
 ખાલે પર દમ કંકે, જસ શખ્સકો તપ યા બુખાર હો,
 ઉસકે મોંહ પર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે છંટિ મારે, તો
 ધનશા અલ્લાહ, બુખાર ઉતર જાયેગા.

અગર કોઈ બીમારીકી હાલતમેં ઇસ સુરતકો પઢે,
 યા કીસી બરતનમેં લીખકર ચોર પાનીસે ઘોકર પીયે,
 ચોર મોંહ પર છંટિ મારે, ચોર અપને સારે બદન પર
 ત્રીન મરતબે મલે, ચોર મલતે હુયે યે દુઆ પઢે

અલ્લા-હુમ-મશાઈ અન-તરા શાહી, અલ્લા હુમ-મકે
 અન-તલ કાશી, અલ્લા હુમ માઅફો અન-તલ માઆશી.

અગર બીમારકી મૈત નહીં આ-પહોંચી હો, તો બીમાર
 અછછા હો-જાયેગા.

જો શખ્સ બરસાતકે પાની પર સુ-રયે ફાતેહા, ૭૦
 ખાર, ચોર આ-ય-તુલ કુરુસી ૭૦ ખાર, ચોર ફલહો
 લલ્લાહ ૭૦ ખાર, ચોર ફલ આઉજો બે-રખ્ખીસ ફલક
 ચોર ફલ આઉજો બે-રખ્ખીન નાસ, સતર સતર મર-
 તબે પઢકર દમ કરે, ચોર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે

ખીમારકો પીલાવે. ઇસ તરેહ સાત રોજ અમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, વોહ ખીમાર અછછા હો-જાવેગા.

બાબ સાતવાં.

* સુ-રયે યાસીનકે ફવાયેદ.

હઝરત પય-ગંબર સલ, ને પ્રમાણ હે, કે હરએક શબકા એક દીલ હે, એર કુરઆન શરીફકા દીલ સુ-રયે યાસીન હે. જો શખસ ચે મુરત પઢતા હે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉમકે ના-મયે આમાલમેં દસ કુરઆન પઢનેકા અઝર લીખ દેતા હે. ચે મુરત હર હાજત-મંદકી હાજત પુરી કરદેતી હે. એર જો શખસ ઇસકો શામકે વકત પઢે, વોહ સુખહો તક ખુશીમેં રહતા હે. એર જો સુખહોના પઢે, વોહ શામ તક ખુશ રહતા હે. એર જો શખસ ઇસકો સકરાતે મૌતકે વકત પઢે, તો વોહ જાન કબજ કીયે જાનમેં પેહલે રીઝવાને જન્નતકો અપના મુલેઝર દેખ લેતા હે. ઇસકી ફઝીલતમેં જહોત હદીસેં આઇ હેં, મગર યહાં ઇસીપર મંકતીફા કીયા હે.

* સુ-રયે યાસીન, ત્યારન, મુઝ્મીન, વ-ગવાન પ્રતેં લીલ્યુ તુલુ યુસ્લેમીન. નામકી હમારી છપવાઈ હમ ફુદાયમેં મુરતની હરકેમેં લીખ્યા હુઇ હેં. મંગવા-કર મુલહીજા ફરમાવેં કીમત આઠ આને.

ફરમાંયા રસુલે ખુદા, સલ, ને કે, જો કોઈ ચાહે, કે ઝીયારત કરે અપને માં-ખાપકી, યા એક ઉન દોનોંમેં સે, તો ઉનકી કબરકે પાસ સુ-રયે યાસીન સાત મરતખે પઢે, ઓર ઉનકો બખશે, તો માં-ખાપકી ઝીયારત ઝુર ખાખમેં હોગી.

વાસ્તે કઝાયે હાજતકે સાત રોજ તક પઢે. હરરોજ સાત ખાર સુ-રયે યાસીન પઢકર સાત સુલતાનોંકી અર-વાહોંકો સવાખ બખશે. શંખાકે રોજ સુલતાન ખા-યઝીદ રહ, કે. ઓર એક શંખાકો સુલતાન અબુ-સઈદ રહ, કે, ઓર દો-શંખાકો સુલતાન ખુરાસાની રહ, કે. સે-શંખાકો સુલતાન ઈબ્રાહીમ અદહમ રહ, કે. ચહાર-શંખાકો સુલતાન સંજર રહ, કે. પંજ-શંખાકો સુલતાન મહમુદ ગઝની રહ, કે. જુમઆકો સુલતાન ઇસમાઇલ ખીઆખાની રહ, કે સવાખ બખશે.

અગર કીસીકો જાદુ કીયા હો, તો ઉદ કચ્ચા લાકર ઉસપર સુ-રયે યાસીન તીન મરતખે પઢકર દમ કરે, ઓર જાદુ કે ટુટ જાનેકા ખ્યાલ દીલમેં રખજે; ઓર જુસકો જાદુ કીયા હો, ઉસકો દમ કીયા હુવા ઉદ જલાકર ધુવાં દેવે, તો ઈનશા અદલાહ, જાદુ દુર હોગા.

અગર કોઈ ચાહે, કે જાદુ કીસી પર અસર ન-કરે, તો સાત દાને ગંદુમ યાને ધીહુકે લાવે. ઓર ઉન દાનોં

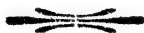
પર સુ-રયે યાસીનકો સાત મરતમે પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ દાને સીધે હાથકે બાજુ-પર બાંધે, તો ઉસપર બહુ અસર ન-કરેગા.

અગર કોઈ ચાહે, કે દુન્યામેં વોહ મશહુર હોવે, ઓર સબ લોગ ઉસકી ઇજ્જત કરે, તો ચાહીયે, કે હરરોજ સુબોહકી નમાઝકે બાદ ૭૦ મરતમે સુ-રયે યાસીનકો બા-વુજુ પઢે, પઢતે વક્ત મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે પઢે. ઓર અપને ઉપર દમ કરે, ઇસ તરેહ હમેશા વીઢં રખમે, તો ઈનશા અલ્લાહ, ઇસ મુરયે મુબારકકી બરકતસે ઉસકી હર જગા ઇજ્જત હોગી. ઓર ઇસમેં ઓરબી બહોત ફાયદે હેં.

બાબ આઠવાં.

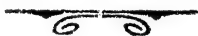
સુ-રયે વાકેઆ-કે ફવાયેદ.

ઈબને મસઉદ રહી, ફરમાતે હેં, કે મેને હઝરત રસુલે કરીમ સલ, કો ફરમાતે હુયે સુના હે, કે જો શખ્સ સુ-રયે વાકેઆકો હમેશા રાતકે બક્ત પઢ-લીયા કરે, તો ઉસકો કબી ફાકા ન-આયેગા. ઓર જો શખ્સ

ઇસ સુરતકો હર સુખોહકે વક્ત પઢે, તો ફર, ઓર તંગી રીઝકકી ઉસકે નજદીક કલ્હી ન-આયેગી.

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે જબ ઇસકો મૈયતકી કબર પર પઢા જાવે, તો ઉસ મૈયતકે અજાબમેં કમી હો-જાતી હે, ઓર જબ કીસી બીમારકે પાસ ઇસકો પઢા જાવે, ઓર ઉસ બીમાર પર પઢકે દમ કરે, તો ઉસ બીમારકો અદલાહ શીફા હેતા હે, ઓર અગર કરીબુલ-મર્ગ શખ્સકે પાસ પઢકે ઉસપર દમ કરે, તો મૈત ઉસ પર આસાન હો-જાતી હે. ઓર જો શખ્સ મંસકો સુખોહ, ઓર શામ, બા-બુઝુ પઢે, તો વોહ કલ્હી તંગી ઓર મુશ-લેસીમેં ન-રહેગા.

બાબ નવ્વાં.

સુ-રયે સુઝ-ઝમ્મીલકે ફવાયેદ.

તમનાયે દીલીયે આહીરી ઓર બાતીનીકે લીયે ઇસ સુરતકો હરરોજ ૪૧ બાર પઢે. ઓર અગર ન હો-સકે, તો હરરોજ ગ્યારા મરતબે પઢ લીયા કરે. ઓર તરકીબ ઇસ સુરતકે પઢનેકી હાજત બર આનેકે લીયે યે હે, કે

સો દરે દરે શરીર, એર એક બાર સુ-રયે અલ-હમ્દ,
 પઠ કર, એક બાર યે સુરત પઠે, ઇસ તરેહ બ્યારા બાર
 પુરે કરે, અબલ તીન રોજ પઠ-કર ઝકાત દેવે. બાદ
 એક ચીઢા હરકોઈ મકસદકે લીયે પઠે. એર એક અમલ
 મુજરરીબ ઇસ સુરતકા યે હે. કે જીસ ઔરતકે બચ્ચેકો
 ઉમ્મુલ સુખયાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કદકે બરાબર
 ૪૧ તારકા ધાગા કંવારી લડત્રીકે હાથસે કતા હુવા નીલા
 રંગવા-કર અબલ એર આખીર દરેહ પઠ-કર, એક દરે
 યે સુરત પઠ-કર એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમે દેવે. ઇસ
 તરેહ ૪૧ ગીરેહોં દેકર ઉસ ઔરતકે ઐયામે હમલમે
 વોહ ગંદા ગલેમેં ઠાલે. એર બચ્ચા પયદા હોનેકે બાદ
 બચ્ચેકે ગલેમેં ઠાલે. તો ઇનશા અલલાહ, મહપુજ રહેગા.

બાબ દસવાં.

સુ-રયે મુલક (તખારક) કે ફવાયેદ.

ઇસ સુ-રયે મુખારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરી-
 ફમેં મરવી હે. ફરમાયા આં હઝરત સલ્વ, ને કે, કુર-
 આનમેં એક સુરત હે. કે ઉસમેં તીન આયતોં હોં, કે

શક્ષાઅત કરતી હેં મહંકી, યાને જો ઉસકો પઢતા હે, યહાં તકકે બખશા જાતા હે, વોહ સુ-રયે મુબારક તબા-રકલ લજી, હે.

ફરમાયા નખી સલ, ને કે, જીસને પઢા સુ-રયે મુદકે, પસ ગોયા, કે ઝીંદા કીયા શામકો. યાને ઈબાદત કી, તમામ થયે કદરમેં.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, દોસ્ત રખતા હું મેં, હર મોઅમીનકો, કે જીસકે દીલમેં હો યે સુરત, યાને ઇસ સુરતકો હર મુસલમાન યાદ કરે ઝોર પઢે.

રિવાયત હે, કે જબ મુરદેકો કબરમેં રખતે હેં, તો ફરીશ્તે અજળજે આતે હેં. તો યે સુરતવાસતે હિમાયત, ઝોર મુમાને-અતકે ખડી હોતી હે, ઝોર કેહતી હે, કે યે શખ્સને મુજકો પઢા થા, ઝોર ઇસને મુજકો અપને સીનેમેં રખ્યા હે.

બાબ ગ્યારહવાં.

સુ-રયે ઈબલાસ (કુલહો વહકાહ) કે ફવાયેદ.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે સુ-રયે ઈબલાસ, એક તીહાઈ કુરઆનકે બરાબર હે, બાજે અસહાબસે રિવા-

થત હે, કે જો કોઈ કુલહો વદ્દાહ, હમેશા પઠા કરે, તો હર તરેહકી ખયરો ખરકત પાયે, ઓર દુન્યા વ આખે-રતકે સખ શરોસે મહપુઝ રહે, ખાઝ ઉલ્લમાસે રિવાયત હે, કે જો શખ્સ સુ-રચે ઇખલાસકો ખરગોશ યાને સસેકી ઝીલ્લી પર લીખકર અપને પાસ રખે, તો ઉસે કોઈ જીન ઓર ઇન્સ, ઓર કોઈ મુજી જાનવર તકલીફ ન દે-સકે. એક શખ્સને જનાબ રમુલ સલ, કે હુજુરમેં મુફ્તેસીકી શીકાયત કી, તો આપને ફરમાયા, કે જીબ તુ અપને ઘર જાવે, તખ કુલહો વદ્દાહ, પઠ લીયા કર, ઉસને અયસાહી કીયા. ઓર મતલબકો પહોંચા.

ફરમાયા રમુલ સલ, ને કે, જો શખ્સ કબ્રસ્તાન પર જાકર ગ્યારા મરતખે ઇસ સુરતકો પઢે, ઓર ઉસકા સવાળ મુરદોંકો ખખશે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો મુરદોંકી તેઅદાદકે ખરાખર અજર અતા ફરમાતા હે.

ખાખ ખારહવાં.

સુ-રતુન નાસ, કે ફવાયેદ.

જો શખ્સ ઇસ સુરતકો હમેશા પઢતા રહે, વોહ હમેશા સહીહ વ સલામત રહેતા હે. ઓર જીસકો નજર

લગી હો, ઉસપર અગર ઇસકો પઠા નવે, યાને કુલ આઉઝે
 ડો, તો વોહ તંદુરસ્ત હો-નતા હે, ઓર અગર મરીઝ પર
 પરહા નવે, તો વોહ સેક-હત-યાળ હો-નતા હે. ઓર
 અગર મરીઝ કરી-બુલ મૌત હો, તો મૌતકી
 સખતી ઉસપર આસાન હો-નતી હે. ઓર અગર ઇસકો
 સોતે વકત પઢે, તો વોહ જીન્નો, ઓર આદમીયોંકે વસ-
 વસોંસે મહપુઝ રેહતા હે, ઓર જો શખ્સ ઇસકો લીખકર
 બચ્ચોંકે ગલેમેં ગલ-દે, તો વોહ જીન્નો ઓર જંગલી
 જાનવરોંસે હિફાઝતમેં રહેંગે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો બાદ-
 શાહોં ઓર હાકીમોંકે ચહાં જાકર પઢે, તો વોહ ઉનકે
 શરસે હીફ્તો અમાનમેં રહેગા.

બાબ તેરહવાં.

ચહેલ કાફે ફવાયેદ.

તરકીબ ચહેલ કાફે પઠનેકી ચે હે, કે અબ્વલ શમે
 જુમઆકી, યાને જો જુમઆ મહીનેમેં પેહલે આવે, ઉસ
 રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બાદ ગુસલકે દુગાના નફીલકા ગુ-
 જારે. બાદ ઉસકે ગ્યારા ગ્યારા બાર અબ્વલ ઓર આખીર

હરેક શરીર પટે. ઓર એક હજાર ઓર એક બાર, એક જલસેમેં હુઆયે મજકુર પટે. ઇસ તરેહ ચાલીસ રોજ તક પટે, વોહ હુઆ ચે હે.

કફાકા રખોડા કરા ચકફી-કા વાકે-ફતન કફા-ફાહા કકમીના. કાના મન કલકા, તકરરો કર-રન કરરીલ કરરે, ફી કબદી, તોહ-કીયા અશક-શ-ક-તન, કલ્લો લકીલ કીલકા કફાકા માલી, કફા-કલ કાના કુર બ-ત-હુ, ચા કવ-કબન કાના તહફી, કવ-કબલ ફ-લ-કા

ચે અમલ ચાલીસ રોજ તક પટે, બાદ ચીલ્લા પુરા હોનેકે હરરોજ ૪૧ વકત પટે. અગર ઇનતા ન હો-સકે, તો ૧૧ ચા ૭ બાર પટે.

વાસ્તે તસખોરકે ઓર બર આને હાજતે દીની, ઓર હુન્યવીકે ચે ઇસમ કમાલ તાસીર રખતા હે.

બાબ ચૌધવાં.

આ-ય-તુલ કુરસીકે ફવાયેદ.

હઠીસે શરીરમેં આયા હે, કે જો શખસ રાતકુ આ-ય-તુલ કુરસી પટે, તો શાયતાન ઉસકે પાસ ન-આવે.

ઔર જો કોઈ હર નમાઝકે બાદ પઢે, તો મરનેકે બાદ બેહીશતમેં દાખીલ હો. જો કોઈ જુમઆકે દીન અસરકે બાદ ખાલી જગામેં ૩૧૩ બાર આ-ય-તુલ કુરસી પઢે, તો અયસી ખયરો બરકત હાસીલ હો, કે કીયાસમેં ન-આવે. જો કોઈ આયાતે મજકુરાકો સોતે વક્ત તીન મર-તબે પઢે. ઔર બાદ જાગનેકે તીન મરતબે પઢે. ઔર બાદ જાગનેકે તીન મરતબે પઢે. ઔર તમામ બદન પર હમ કરે, તો જુમલે દરદ દફા હોવે. ઔર જાહુ ઔર નઝર અસર ન કરે.

આ-ય-તુલ કુરસી યે હે.

અલ્લાહો લા-ઈલાહા ઈલ્લા-હુ અલ હૈયુલ કૈયુમ,
લા-તા-ખુબ્રુહો સી-ન-તુવ વલા નૌમ, લહુ મા-શીસ
સમા-વાતે વમા શીલ અરદે, મન-ઝલ લજી યશ-ફઅો
ઇન-હુ ઇલ્લા બે-મજ-નેહ, યાઅ-લમો મા-બયના
અયદી હીમ વમા ખલ-ફાહુમ, વલા યોહધ-તુના બે-શય
ઇમ મીન ઇલ-મીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીઆ
હુસ સમા-વાતે વલ અરદા વલા યઉ-દ્દાહુ હીફ-ઝોહોમા
વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

બાબ ચૌધવાં.

અસમાયે કહાફકે ફવાયેદ.

બરચોંકી હિકાજતકે વાસતે અસહાબે કાહફકે નામસે અમાન મીલતા હે. ઓર જલનેસે ઓર ગારત-ગરીસે બચનેકે લીયે, બ-તોર તાવીજ અપને પાસ રખખે, તો હર આફતસે પનાહમેં રહેમા. શેર, ઓર હાથી, ઓર દરીંદે ઓર સબ બલીયાત, વ-ગયરાસે ભયેગા. ઓર બે કોઇ ઇન નામોંકો વીહં હમેશા રખખેમા. તો પેટકે દર્દસે બચેગા. અગર કોઇ ચાહે, કે દરીયામેં ડુબનેસે અમનમેં રહે, તો ઇન નામોંકો સાત મરતબે પઠકર અપને ઉપર હમ કરે, અગર ઇન નામોંકો લીખકર જહાં આમ લગી હો, તો સુફેદ બમે-પર લીખકર હિસ બમેમેં કંકર બાંધે, ઓર હિસ બમેકો આગમેં ડાલે, તો આમ ઠંડી હો-જાવે.

અસહાબે કાહફકે નામ ચે હેં.

ઇલાહી બે-હુર-મતે યમલી-બા, મક-સલ-મીના કશફુ-તત, તબયુ નુસ, અજર ફતયુ-નુસ, કસા ફતયુ-નુસ, યુવાનુસ, બુસ, વ કલ-બોહુમ ફિતમીર, વ અ-લદલાહે કસ-હુસ-સબીલ, વ મીનહા બયેરન, વલવ-શા અદલાહો લ-હદા-કુમ અજ-મઈન.

બાબ સોલહવાં.

નાદે-અલીકે ફવાયેદ.

અગર કોઈ બીમાર હો, ઓર ઉસકે ઇલાજસે આજીઝ આવેં, તો સાત મરતબે બરસાતકે પાની પર પઢકે દમ કરે, ઓર ઉસ બીમારકો વોહ પાની પીલાવે, તો શીફા પાવે. ઓર વાસતે દક્ષા હોને જીનકે પંધરા મરતબે પઢકર પાની પર દમ કરે, ઓર જીસકો જીનકા ખલલ હો, ઉસકે મોંહ-પર પાનીકે છીંટ મારે, તો જીન દક્ષા હોગા. જો કોઈ કીસી ગમમેં ગીરફતાર હો, તો હર રોજ હજાર મરતબે પઢે, તો ઉસકા ગમ દુર હોગા, ઓર ખુશી હાસીલ હોગી. ઓર જો કોઈ સુખોહકે વકત ૯૧, મરતબે હરરોજ પઢે, તો મુશ્વેસી દુર હોગી, ઓર દૌલત-મંદ હોગા. ઓર જો કોઈ કયેદ હો-જાવે, તો એક હફતે તક હરરોજ ૧૬૦ મરતબે નાદે-અલી પઢે, તો કયેદસે રીહા હોવે.

હઝરત ઇમામ બાઅફરે સાદીક રહી, સે સિવાયત હે, કે જીસ કીસીકો કોઈ મુશકીલ ઇરપેચ હો, તો આલીસ રોજ તક હરરોજ ૬૬, મરતબે પઢે. તો સબ મુશકીલેં ઉસકી આસાન હોંગી.

અગર કીસીસે કાઠ શખસ નારાજ હો, ઓર ઉસપર
ગુસ્સે હોવે, તો જા મરતબે ઇન કલેમાતકો પઠકર ઉસકે
સામને જાવે, ઓર ફીર તીન મરતબે પઠે, ઓર આહીસ-
તાસે અપને ઉપર દમ કરે, તો ખુદાકે હુકમસે ઉસકા
ગુસ્સા ઓર ગઝબ, લુત્ફ ઓર મેહરબાનીસે બદલ જાવેગા.

નજરે બઢ, ઓર ઝખાન-બંદીકે લીયે તીન રોજ તક
હરરોજ ખીસ મરતબે પઠે, તો દુશ્મનોંકી આંખોંસે ઓર
બઢ-જોયોંકી ઝખાનસે અમનમેં રહેગા.

નાદે-અલી યે હે.

નાદે અલી-યન મઝ-હરલ અજા-યેખ, તજેદ-હો!
અવ-નન લકા ફીન નસ-યેખ, કુલ્લો હમ્મીન ન ગમ્મીન
સ-યન-જલી બે-નુખુ-વતેકા યામોહમ્મદ, વબે-વિલા-યતેકા
યા અલી, યા અલી, યા અલી, અફરેક-ની.

ખાખ સત્તરવાં.

ઇસમે આઝમકે ફવાયેદ.

હઝરત ઇમામ અયનુલ આબેદીન રહી, ફરમાતે
હે, કે મુઝે અલ્લાહ તઆલાને ખાખમેં તાઅલીમ ફર-
માયા હે, કે “લા ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ,” ઇસમે આઝમ

હે, ઓર ખાજોને “અલ્લા-હુલ લજી લા-ઈલાહા ઈલા હોવા, રખબુલ અરશીલ અઝીમ.” કે ઇસમે આઝમ કહા હે, ઓર ખાજે કામેલીનકે નજદીક ખિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ, ઇસમે આઝમ હે.

ખાજોંકે નજદીક, યા અલ્લાહ, યા રહમાન, યા રહીમ, ઇસમે આઝમ હે. જગર કેઈ જુમઆકે દીન ખાદ નમાઝે અસર કિમલા-રૂ, ઓર સર ખરહના (ખુલ્લા) હોકર, જંઝલમેં ગુરૂખે આફતાબ તક ખીલા શુમાર (ગીનતી) પુરી તવજ્જો ઓર હુજુરે કલ્લકે સાથ ઇન અસમાઓંકે પઢતા રહે. ખાહ કયસીલી મુસીબતમેં ગીરફતાર હો, યા કઠીન આરજુ રખતા હો, અવ્વલ તો ઉસી દીન, વર ન દુસરી યા તીસરી જુમઆકો નૌખત ન-આયેગી, કે મુસીબતમે ખલાસી મીલ-જાયેગી. દુઆ મકબુલ ઓર આરજુ હુસુલ હોગી.

ખાજોંને સીફ “લા-ઈલાહા ઈલા અનતા સુબહા-નકા ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલેમીન.” કે ઇસમે આઝમ કહા હે. અકસર મશાયેખે ઉઝૂમકા ઇસકી સુરઅત તાસીર પર ઇ-તે-ફાક હે. કયું કે ઇસકી સેહ-હત ઓર કુબુલીયત પર કલામે રખમાની શાહીદ ઓર નાતીક હે, જયસા કે ઈરશાદ હોતા હે, ફસ-તજ્જ-ના લહુ વ

નજીબના-હો, યાને અલ્લાહ તઆલા, ફરમાતા હે, કે
 યુનુસ અલે, ને મછલીકે પેટમેં જળ ધન અલ-ફાઝોસે
 દુઆ માંગી, તો હમને ફૈરન ઉસકી દુઆ કુબુલ કર લી,
 ઓર ઉસકો ગમસે નજત હી. ઇસી તરેહ હમ મોઅમી-
 નોંકો નજત હીયા કરતે હેં, હઝરત સરવરે આલમ સલ,
 ફરમાતે હેં, કે મુઝે અપની ઉમ્મત પર તાઅનજુબ આતા
 હે, કે વોહ મુશ્કીલકે વક્ત ઇસ દુઆકો કયું નહીં પઢતે.
 ઇસકે પઢનેકે મુખ-તલીફ તરીકે હેં. મીન-જુમલા ઉનકે
 એક ચે હે, કે હુસુલે મતલબકે લીયે હરરોજ બારા હઝર
 મરતબે પઢે. ઓર ઇસ-તરેહ ચાલીસ રોજ તક પઢે,
 અગર ઇતના ન-હોસકે, તો હરરોજ બારા સો મરતબે પઢે.
 લેકીન અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન યા પાંચ
 મરતબે પઢે.

દુસરા તરીકા ચે હે-કે એક લાખ પચ્ચીસ હઝર
 મરતબે પઢે. બાહ એક રાતમેં, બાહ એક ચીલ્લેમેં પુરા
 કરે, અયસી તાસીર દેખેગા, કે હયરાન રેહ બાયેગા.
 યુનાંચે એક શખ્સ કીસી જુમ્હેં ફંસ ગયા, ઓર કોઈ
 સુરત રીહાઈકી ન-રહી, કયેદકી સઝાકા ચકીન થા, સીફ
 કોર્ટકા આખીરી હુકમ સુનાના બાકી થા. કે ઉસ શખ્સને
 એક રોજ પેહલે ઉસને આયતે કરીમા મજકુરાકા વીર્દ

શુરૂ કરકે, એક દીન ઓર રાતમે' સવા લાખકી તેઅદાદ (ગીનતી) પુરી કરવી, અગલે રોજ અદાલતમે' હાઝીર હુવા, તો બિલકુલ બરી (ખે-શુનાહ) હોકર ઘર આયા.

તીસરા તરીકા એ હે-કે રાતકે વક્ત ૩૬૦ મરતખે હરરોજ પઢા કરે, ઓર ખ્યાલા પાનીકા બરકર પાસ રખ લેવે, હર સેંકડે પર તસખીહકો હિસ પાનીમે' તર કરકે મોંહ પઞ, ઓર સીને પર ઓર જીસમ પર મલ લીયા કરે, ચાલીસ દીન ન-શુજરેંગે, કે કામ બન જાયેગા. મગર વાઝેહ રહે, કે એ ઇસમ જલાલી હે, ઇસકે અમલકે વક્ત બહોતસી શાયેતકા લીહાઝ રખના પડતા હે, ઇતેહા દર-જેકી પાકીઝગીકા ખ્યાલ રખના, હલાલ ખાના, સચ ખોલના, ઝુટસે પરહેઝ કરના, તરકે હયવાનાત, યાને ગોશત, મછલી, ઘી, દહી, દુધ, ઓર મકરૂહાત યાને લહસન, ખ્યાઝ, વ-ગયરાસે પરહેઝ કરના જુરૂરી હે, અગર પરહેઝ ન-કરે, તો બજાયે નફેકે તુકસાનકા બડા અંદેશા હે, ઇસ લીયે તાલીમકો ચાહીયે, કે અમલ શુરૂ કરનેસે પેહલે કોસી કામીલ બુઝુર્ગસે, યા ખાસ ઇસકે આમીલસે ઇબ્જાત લેકર અમલ શુરૂ કરે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ અઠારવાં.

દસ્તે ગયેખ યાને ગયેખસે શેઝી મીદના.

અબ્બલ ૯૧ મરતબે ચે દુર્રદ શરીફ પઢે. અદલા હુમ્મા સદલે અલા મોહમ્મદીવ, વ અલા આલે મોહમ્મદીન, બે-અ-દ-દીલ મુઝ-ઝમ્મીલે, જલ ખસાયેસે, વ-ખારેક વ-સદલીમ, ચે દુર્રદ શરીફકે ખાદ. એકસો મરતબે ચે દુઆ પઢે, વોહ દુઆ ચે હે.

યા હુન્નાનો, અન-તલ લઈ વસે-અત, કુદલા શય-ધરિ રહુ-મત'વ, વ ઇલ-મન યા હુન્નાત.

ઇસ્કે ખાદ ૪૧ મરતબે મુ-રયે મુઝ-ઝમ્મીલ શરીફ પઢે, ઓર ઇસકે ખાદ ચે દુઆ પઢે. વોહ દુઆ ચે હે.

અદલા હુમ્મા દત્તી અસ-અલોકા, અન તસ-ખેરલી, ખુદ-દામા, હાજે-હીસ મુ-રતીશ શરી-કંતે, બે-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લદલાહો, મોહમ-મદુર રહુ-હુદલાહ.

ઇસ્કે ખાદ ૨૧ મરતબે દુર્રદ શરીફ, જો ચેહલે લીખ્યા હે, વોહ પઢે. ઓર દુઆ કરે, ઓર જીસ નિયત ઓર મુરાદકે લીયે ચે અમલ પઢા જાયેગા, તો અદલાહ તઆલા, વોહી મુરાદ પુરી કર દેગા.

હસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસ અમલકી મુદાવેમત કરની પડતી હે, યાને હરરોજ ઇસકા અમલ જારી રખના પડતા હે, ચાલીસ દીનકે અંદર ઇસ અમલકી બચતસે, આહીરમેં કોઇ મર્દ કામીલ મીલ-જાતા હે, યા ખાખમેં અદલાહ તઆલા, ઇસકી બરકતસે ઇસમાર આહીર કર દેતા હે. ઇસ અમલકી બરકતસે રોજના આઠ આનેસે દો-રૂપીયે તક મીલ સકતે હે, ઇસ અમલકે કરને-વાલેકો નીચે લીખમે હુયે શરાયેત, ઓર આદાબ મુજબ અમલ કરના ચાહીયે.

અમલકે શરાયેત ઓર આદાબ.

ઉરૂજ માહમેં યાને ચાંદરાત બાદ પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઇશાકી નમાઝકે બાદ મસજીદમેં, યા કીસી ઓર મુકામે પાક ઓર સાફમેં પઢે, નમાઝ ઓર તહારતે આહીરી ઓર બાતીનીકા પુરા ખ્યાલ રખમે, લહસન ઓર ખ્યાઝ, ઓર હુક્કા, ઓર ગોશત, તો બિલકુલ તરક કરે. ઓર બકરીકા ગોશત અસનાયે અમલમેં યાને અમલ પઢતા હો, ઉન દીનોમેં ન-ખાયે, રોટીલી એક ચીદસે તક અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથસે પકાયે, અગર અથસા ન હો-સકે, તો હુસરેકે હાથસે પકવાવે. પકાને-વાલાભી સફાઈ

ઐયાર પાકીઝગીકા પુરા પુરા પુરા પાખંદ રહે, અગર દસ્તે ગયેબકે લીયે ઇસ અમલકો પઢે, તો એક ચીલ્લેકે બાદ પુતુહાત શુર હો-ભાતી હે. બાઝ વક્ત ચીલ્લેકે અંદર હી. લેકીન ઇસ સુરતમેં જો કુછ પુતુહાત હો, વોહ હત-તલ ઇમકાન કુબુલ ન-કરે, અગર કોઈ કુછ દેવે, તોભી ઝટ લેનેકો હાથ ન ક્યલાયે, કયુંકે નહીં તો ચહીં હદ હો-જાયેગી. ઐયાર ચે હદ બહોત ફરેબી ઐયાર અદના હદ હે. અગર એહરામ બાંધકર ઇસ અમલકો કરે, તો ઐયારબી બેહતર હે, મગર એહરામકા કપડા સીલા હુવા નહો. ફીર અગર એક ચીલ્લેકે અંદર કામ ન બને, તો હિમ્મત ન-હારે. ઇસ અમલકો કીયે જાયે. દસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસકી મુદાવે-મતહી લાઝીમી હે. ઐયાર દુસરે કામોંકે લીયેબી ચીલ્લેસે ઝાયેદ ઇતેઝાર લાઝીમ હે. કયુંકે બાઝ વક્ત તબી-અત પરેશાન રેહનેસે, ઐયાર કલ્બ (દીલ) કી સપ્રાઈ નહીં હોનેસે તાસીર કમ હોતી હે, પસ યા તો પેહલે ઇસકા ઇલાજ કરલીયા જાયે, કે જીસકે સબબ દીલકી સફાઈ હોનેસે જલદ અસર હોવે.

બાઝ વક્ત ઇલમે ઇલાહીમેં કોઈ લેદ છુપા રેહતા હે, ઇસલીયે મુમકીન હે, કે હમારી બાહીશ, દીન ઐયાર દુનિયામેં બાએસ નુકસાનકા હો, જયસા કે હમ અપને નંહનેસે બચેકે હાથમેં ચાકુ, યા છુરી દેના ગવારા નહીં

કરતે. ખાહ વોહ કિતનાલી માંગે, અગરચે બચ્ચા અપ-
નેકો ખ્યારા હે. પસ અદલાહ તઆલા, જો અપને બંદો-
પર સળસે બઢકર રહીમ ચોર શફીક હે. બલકે માં-બાપકી
મોહબ્બત ઉસીકે રહીમ, ચોર શફીકતકા એક અદના પર-
તવ હે. વોહ કયુંકર અયસી હમારી દરખાસ્તકો મંજૂર
કરનાં ગવારા કરેગા. અયસી સુરતમેં અદલાહ તઆલા-
કા, શુક ચોર એહસાન માનના, ચોર ઉસકી કઝા-પર
વાઝી હોના લાઝીમ હે. નકે અમલસે બદ એતેકાદ, યા
અદલાહ તઆલા, સે બકા વ નારાઝ હોના.

બાબ ઓત્રીસવાં,

ઝીયા-રતે હઝરત રસુલે કરીમ સલ, સે
મુશરફ હોના.

અગર કોઈ શખ્સ ચાહે, કે હઝરત રસુલે કરીમ
સલ.લી ઝીયારતસે મુશરફ હોવે, તો ચાહીયે, કે ઇશાકી
નમાઝકે બાદ, ગુસલ કરે. ચોર પાકીઝા લિખાસ પેહને
ચોર બદન પર ગુશબુ મલે, ચોર ખિલવતમેં બકર દો-
રકવાત નમાઝે નફીલ અદા કરે, દોનોં રકઆતોંમેં સુ-રચે

ફાતેલા, કે બાદ સુ-રચે ઇખલાસ, પંધરા મરતમે પઢે,
ઓર સલામકે બાદ ચે દુરૂદ શરીફ એક હજાર મરબમે
પઢે. વોહ દુરૂદ શરીફ ચે હે.

અટલા હુમ્મા સદલે અલા મોહું-મદીન, નીન નખા-
ઈલ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી.

દુરૂદ શરીફકે બાદ સુ-રચે ઇબ્ન-બાઆ, દસ મરતમે
પઢકર સર શિમાલકી તરફ, ઓર મોહ કિબલેકી તરફ
કરકે સો-બચે. ચાંદ જુમેરાત તક ઈસી તરીકેસે પઢે, તો
બ-ફઝલે ઇલાહી, ઝીયારતે આં-સરવરે કાયેનાત હાસીલ હોગી,

બાબ વીસવાં.

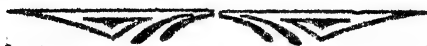
ગાયેબકા દીદાર દેખના.

અગર કેઈ ચાહે, કે બાબમેં કીસી ગાયેબ શખ્સકો
દેખકર ઉસકા હાલ માઅલુમ કરે, કે વોહ ઝાંદા હે, યા
મુરદા, ઓર ઇસકે અલાવા ઓર કુછ ઉસસે અપને દીલકા
લેદ માઅલુમ કરના ચાહો, તો ઇસ તરીક પર અમલ કરે,
યાને સોતે વક્ત રાતકો વુજુ કરે, ઓર પાક સાફ કપડે
સુફેદ પેહને. ઓર પાક બીંછાને પર સીધી કરવટસે કિ બ-

તેકી તરફ મોંઢ કરકે લેટ જાવે. ઓર સુ-રયે વશ-શમસે
વ-દોહાહા, સાત ખાર, ઓર સુ-રયે વલ-લયલે ઈજા-
યગશા, સાત ખાર, ઓર વત-તીને વઝ ઝય-તુન,
ઓર ફલહો વલ્લાહો અહદ, સખકો સાત સાત ખાર
પઢકર દુઆ પઢે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા બે-હકકે મા તલવ-તોહુ, મીન કલામે-
કલ કદી-મીલ લજ અન-ઝલ-તોહુ, અલા નબીએકા, વ
રસુલે-કલ કરીમ, અરેની શી મનામી. હાજા મા-હોવા કળ
વ કળ બે ફદ-રતેકા, યા અલીયો, યા અઝીમો, વજ-અલ
લી મીન અમરી, ફ-ર-જન વ મખજન, યા અલીમો, યા
હકીમો, વ બૈયન લી, શી નવમી મા યદુદલોની, અલા
હજા-ખતે કાઅ-વતી, ઈત્રકા અલા ફદલે શાય-ઇન કદીર,
બે ફદલે-કા યા કરીમો.

યેહ દુઆમેં જહાં કળ વ કળ, લીખ્યા હે, વહાં
અપના મતલબ કહે, અગર પેહલી રાતમેં તુમહારા મકસુદ
હાસીલ હો-જાવે, તો બહોત બેહતર હે, અગર એક શબમેં
મકસુદ હાસીલ ન-હોવે, તો સાત રાતોંકે અંદર ઝુરૂર
હાસીલ હોગા. અગર ઈસ મુદતમેંબી કામ ન હોવે, તો
સમજો કે કુછ કસર રૈહ ગઈ હે, તો ફીરસે અમલ કરે.

બાબ એકકીસવાં.

હઝરત પીર દસ્તગીર સૈયદ અબ્દુલ કાદીર
જીલાની રહ, કે ૧૧ નામકે ફવાયેદ.

બુઝુરગાંને દીનને ફરમાયા હે, કે જુસ વક્ત કોઇ હાજત દરપેશ આવે, તો હઝરત પીર દસ્તગીર જોસે આઝમ સૈયદ અબ્દુલ કાદીર જીલાની રહ, કે ગ્યારા નામ ૧૧૦૦ ગ્યારા સો મરતબે પઢે, અન્વલ તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. બાદ ૧૧૦ મરતબે ગ્યારા નામ પઢે. બાદ આઠ મરતબે સુરયે ફાતેહા, ઓર ગ્યારા મરતબે સુરયે ઈખલાસ, યાને કુલહો વદલાહ, ઓર ફીર તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે, ઉસકા સવાબ હઝરતકી અરવાહે પાકકો બખશે. ઓર અદલાહ તઆલા, સે અપની હાજતકે લીયે દુઆ કરે. તો ઈનશા અદલાહ, હાજત ઉસકી બર આવેગી. યે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાદ ૧૧ રોજ તક કરે. હરામ કામોસે બચે, વોહ ગ્યારા નામ યે હેં.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન, ૨. શયેખ મોહયોદ્દીન. ૩. વલી મોહયોદ્દીન. ૪. બાદશાહ મોહયોદ્દીન. ૫. મખદુમ મોહયોદ્દીન. ૬ મવલાના મોહયોદ્દીન. ૭. બાબ મોહયોદ્દીન. ૮.

સુલતાન મોહયોદ્દીન, ૯. દુરવેશ મોહયોદ્દીન. ૧૦ ફકીર મોહયોદ્દીન. ૧૧ ગરીબ મોહયોદ્દીન.

હર કીસમકી ખીમારીકે લીયે હજરત પીરકે નામ બહોત મુશ્કિલ હે. તરકીબ ઝકાતકી યે હે, કે હર મહીનેકે ૧૧ રોજ તક નીચે લીખખે હુયે નામકો બા-વુજુ એકસો ગ્યારા મરતબે પઢે, એર આસેબકી ખીમારીમેં કોઈ મુબ-તીલા હો, તો એકસો ગ્યારા મરતબે પઢકર, ઉસ ખીમાર પર દમ કરે. યા ઉઠ, યા લોખાન કે ગ્યારા કંકરે લેકર ઉસપર મયે દુરુદ શરીફકે ગ્યારા મરતબે પઢકર દમ કરે. એર ઉસસે મરીઝકો બુખુર દેવે. યા પાની પર દમ કરકે પીલાવે. કે ગ્યારા રોજમેં શીફા પાવેગા. ઇસસે તમામી શયાતીન હવા હો-જાતે હે. વોહ અસમાયે મુબારક યે હે.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન અજરુલ્લા. ૨ શયેખ મોહયોદ્દીન ફદ-લુલ્લા. ૩ અવલીયા મોહયોદ્દીન અમાનુલ્લા. ૪ બાબા મોહયોદ્દીન નુરુલ્લા. ૫ ગઓસ મોહયોદ્દીન કુતબુલ્લા. ૬ સુલતાન મોહયોદ્દીન સયયુલ્લા. ૭ બાદશાહ મોહયોદ્દીન કદ-દ સલ્લા. ૮ બાબા મોહયોદ્દીન કુરબા-નુલ્લા. ૯ મખદુમ મોહયોદ્દીન બુરહા-નુલ્લા. ૧૦ દુરવેશ મોહયોદ્દીન અયાબુલ્લા. ૧૧ ફકીર મોહયોદ્દીન શાહે-દુલ્લા.

બાબ બાવીસવાં,

કરઝદારીસે છુટના, ઓર રોજગારમેં
કાયેદા મીલના.

અગર કીસીકો ઇશ્લાસ ઓર તંગ-દસ્તીને સતા રખ્યા હો, તો ઉસકો લાઝીમ હે, કે નવચંદી જુમેરાતકી શબકો ગુસલ કરકે પાકીઝા લિખાસ પેહને. ઓર આધી રાતકો તહજ-જુદકે વકત ઇસમે મુબારક, યા હૈયો યા કૈયુમ, બે-હકકે લા ઈલાહા દદિલા અનતા હુબહા-નકો, ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલેમીન. ગ્યારા સો મરતળે રોજના પઢે. અવલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પઢે. બાદ ખતમકે સીજદેમેં જાકર દુઆ માંજે. ઇનશા અલ્લાહ, બહોત જલ્દ ફીકરે મઆશસે ફારીગુલ-બાલ, ઓર ગમ ઓર રોજસે મુરફફ હાલ હોગા, અગર બે-કાર હોગા, તો મોકર હો-જાયેગા. ઓર કરઝદાર હોગા, તો કરઝ અદા હો-જાયેગા.

હુમલે રીજકકે વાસતે ઇસમ, યા વહહાબ, નીહા-યત મુશીફ હે. મનકુલ હે, કે યે રોહ ઇસમે આઝમ હે, કે ઇસકે પઢનેસે સાહેબે દૈલાત ઓર નહો જલાલ મોય-

રસર હોગા. ઇસકે પઢનેકી ये तरकीब है, કે બાદ અજ નમાઝે પંજગાનાકે એક સો મરતખે ये ઇસમ પઢા કરે. ખુદા ચાહે, તો ચંદ રોજ મેં મતલબ હાસીલ હોગા.

બે કોઈ આદમી ચાહે, કે બરકત ઓર રહમત ઉસપર નાઝીલ હો, ઓર રોજ ફરજ હો, ઓર કીસીકા મોહતાબ નહોવે, તો ઇસ આયતકો બહોત પઢે. વોહ આયત ये है.

રખ્ખના અન-ઝલ અલય-ના, માએ દતન મીનસ સમાએ, તકુના લના ઇફન, લે-અવ્વલેના, વ આખે-રેના, વ આ-ય-તન મીનકા વર-જોકના, વ અનતા ખયર રાઝે-કીન ફવાયેદે મુજરરીખા, મેં લીખ્યા હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા

હોને રીઝકકે હર જુમઆકે રોજ જુમઆકી અજાન શુર હોનેકે વક્ત દુઆ પઢે. વોહ દુઆ ये है.

અલ્લા હુમ્મા યા ગનીયો, યા કરીમો, યા જલ ફદ-લીલ અઝીમ, યા વાસે-અલ અનાયે, વલ ક-ર-મ, અલ્લા -હુમ મગ-નેની, બે-હલાલેકા, વક-ફેની બે-ફદલેકા, અમ્મન સીવાકા.

ઇસ દુઆકે પઢનેમેં ये કોશીશ ચાહીયે, કે ૭૦ મર-તખે પુરી હો-જાયે. ઓર વક્ત ઉસકે પઢનેકા ये है, કે દોનોં અજાનોંકે દર મીયાનમેં પઢે.

ઇસ દુઆમેં બહોત બડી બરકત હે. ઇસકી બ-દૌલત રીઝક ઝીયાદા હોતા હે. પસ લાઝીમ હે, કે હર જુમઆકો ઇસકી તીલાવત કરે, કે જીસસે તુમકો બરકત હાસીલ હોગી,

ઘોર ખુદાકે મહુખુખ હોગે, ઇસકી તાસીર ખડી હે, ખુદા-
વંદ કરીમ, અપની ઇનાયત ઘોર ફઝલો કરમસે રીઝક
' ખડહા દેખા. કયુકે વોહ હર ચીઝ પર કાદીર હે.

હાજતે દીની વ દુન્યવી ખર આના.

હઝરત પીરાન પીર દસ્તગીર, સૈયદ અખટુલ કાદીર
જિલાની રહ, ને હાજતે દીની, વ દુન્યવી ખર આનેકે
લીયે, અપને ફરઝંદ હઝરત સૈયદ અખટુર રહમાન રહ,
કો વીઈ તકલીન ફરમાયા, વોહ વીઈ યે હે.

અદલાહો કાફી, કસદ-તુલ કાફી, વજદ-તુલ કાફી, કફા
નીલ કાફી, લે-કુદલે કાફી, નેઅ-મલ કાફી, વલીલ્લા-
હીલ હમ્દ.

ઉપર લીખ્યા હુવા વીઈ હર હાજતકે લીયે ૫૦ મસ્-
તબે પઠે, અવ્વલ હો રકઆત નમાઝ પઠે, ફીર યે વીઈ
શુર કરે. અવ્વલ ઘોર આખીર તીન તીન ખાર હુરૂદ શરીફ
પઠે. ઘોર એક જલસેમે મગરેખ ઘોર શીમાલકે દરમ્યાન
મોંહ કરકે ઇરાકકી તરફ મુતવજ્જા હો, ઘોર હઝરત ગૌસે
પાકકો મુતવજ્જા જાનકર ઉનકી રૂકે પાકસે મદદ આહે,
ઘોર ખતમ કરે.

શાહીદે જયખી, મેં લીજ્યા હે, કે કીસીકો કોઈ દુશ-
વાર કામ આપડા હો. યા બેકાર હો, યા કીસી રંજ ઓર
ગમમેં મુખતીલા હો, તો નીચે લીજ્યા હુવા અમલ કરે,
કે જીસકી ભરકતસે ઉસકા મતલબ હાસીલ હોગા. ઇસ
અમલ પઢનેકે મહોત તરીકે હેં, મગર આસાન તરીકા
યે હે, કે અબલ ગુસલ કરકે પાક કપડે પેહને, ઓર
ખુશમુ લગાવે. ઓર નમાઝે ઇશાકે બાદ પાનસો બાર ઇન
અસમાઓંકો પઢે. વોહુ અસમા યે હેં.

યા અઘ્લાહ, યા રહમાની, યા રહીમો, યા હૈયો. યા
કૈયુમ.

અબલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન, યા પાંચ
મરતબે પઢે, ઇસકા વીઈ એક ચીડલે તક રખજે, તો ઇનશા
અદલાહ, મુરાદ હાસીલ હોગી.

યા બદીઉલ અજયેબે બિલ ખયરે, યા બદીઓ.

યેહી કઝાયે હાજતકે લીયે ઇસમેં આઝમ હે. ઇસ
અમલકો બારા દીન તક હરરોજ બારા સો મરતબે પઢના
ચાહીયે. અગર બાદ અજ નમાઝે ઇશા, હરરોજ સાત હજાર
મરતબે ઇસકો પઢા જાયે, તો ચાલીસ દીનમેં ઇસકી ઝકાત
આદા હો-જાવી હે. લેકીન શર્ત યે હે, કે નવચંદી સુમે-

રાતસે શુદ્ધ કીયા જાયે. બાદ ઝકાત અદા હોનેકે, તીન હજાર મરતબે, યા કમ અજ કમ બારા સો પચીસ મરતબે રોજના પઢનેકા માઅમુલ રખજે, તો અયસી અસર હોગી, કે જીસકા ખ્યાન કરના મુશ્કીન નહીં હે.

બાબ ચોબીસવાં.

ફૂખ, યા મોહીની, યા તસખીર.

લોગોને યે સમજ રખ્યા હે, કે કીસી અમલકે જરીયે જબ ચાહે, કીસીકી બહુ બેટીકો અપને હવા, વ હવમકે બલમે ફંસાકર ઉસકી અસમતકો બરબાદ કરહે, ઓર અપને ઇમાનકો. યા યે કે સુરમે પર કોઈ અમલ અયસા પઢકર પુકા જાયે, કે ઉસકો આંખોમે લગાકર. શાહેદાને બાઝારીમેસે જીસકી તરફ નજર ઉઠાકર દેખ-લે, વોહ સબ કુછ છોડ છાડકર દીવાના-વાર સાથ હો-જાવે ફીર બાહ સારો ઝમાના ફીર જાયે, મગર વોહ હુસ્નકી દેવી, ઉત સુમંગા આંખોમે ન-ફીર, યા યેકે મીકાઈ, યા ખાન પર કુછ પઢકર જીસકો ચાહા ખીલા દીયા, યા ઉસકો અપને ઇશકમે સુખતીલા કરકે દીને! દુન્યાસે ખો-દીયા.

યા બહોતહી પરહેઝ-ખારીસે કામ લીયા, તો નિકાહ કર લીયા. યા ચે કે કોઇ અયસા અમલ પઢા જાયે, કે રૂથે અમીનકે અમીરો ગરીબ, આમીલ સાહેબકે મુતી, ઓર ફરમાન-ખરહાર ખન-જાયે. તાકે હલદી લગે ન ફીટકી, રંગ સાફ આ-જાયે, યાને ઘર ખયઠે તરેહ તરેહકે તર નિવાલે ખાનેકો સ્મીત-જાયા કરે. મેહનત ઓર મશક્કતસે નજાત મીત જાયે, ચેહી વજે હે, કે દુન્યામેં જો શખસ સખસે બીયાદા જાની, યા દગા, ઓર ફરેખસે લોગોંકા માલ ખાને-વાલા હો. ઉસકો કહા કરતે હેં, કે હુખકા આમીલ, યા મુસખખેરાતકા માહીર હે ! નઉજો બિલ્લાહે મીન હાજે-હીલ અફવાત.

ખાહીશકા નામ ઇશક નુમાઈશકા નામ હુસ્ન,
અહલે હવસને દાનોંકી મીટ્ટી ખરાખ કી.

યાને શહવત-રાનીકા નામ ઇશક, ઓર હુખખ રખ-છોદા હે, બનાવ સીંગરકા નામ હુસ્ન, ઓર દગા ઓર ફરેખકા નામ તસખીર ! અલ્લાહો અકબર ! કીસ કદર મજાક દુનીયાકા બીગડા હે. કે જીસ તરેહ કબર પરસ્ત પકકી ઓર ચુને ગય કબરકો દેખતેહી સીજદેમેં ગીર પડેતે હેં. ઇસકી મુતલક ઉતકો પરવાહ નહીં હોતી, કે કબરકે અંદરકા મુરદા કાફીર હે, યા મોઅમીન ! ઇસી તરેહ હુખકે તાલીબ, ઓર ઇશકકે સુદર્ષ, ગોરી અદ્દી સુરત, ઓર

ભડક-દાર લિખાસ પર રીઝ પડતે હેં. ઉનકી બલાસે ખાહ વોહ કીસીકી બહુ હો, યા બેટી, ફાહીશા હો, યા અદીશા. તંદુરસ્ત હો, યા ખીમાર, ઉનકો અપની શહવત-રાનીસે કામ હોતા હે, યેહી હાલ મુસખખરાતકે મુદ્દયોંકા હે, કે માલ બટોરને ઓર ખાનેસે ગરજ હોતી હે, હલાલકા ખ્યાલ હોતા હે, ન હરામકા, જવાબસે બહુસ હોતી હે. ન અદમ જવાબસે. મેં નહીં જાનતા, અયસા કોન અકલ-મંદ હોગા કે જો અયસી હુબકા ખાહાં, ઓર તસખીરકા રવાદાર હોગા.

હુબકા અસલ મદ્દુહમ, જો અકલ ઓર દાનીશકે નજ-દીક મોઅતેબર ઓર મુસદ્દલીમ યે હે, કે ધનિસાનકી દીનમેં તૌકીર હો, ઓર દુનીયામેં ઇજ્જત, યાને ખાલીફકે નજદીક લી મહબુબ હો, ઓર મખલુકકી નજરોંમેં લી અઝીઝ. હુકકામસે મુસ્તગ-ની હો, ઓર અહલે દવલસે બે-પરવાહ. બલકે ખુદ હુકકામ ઓર અહલે દવલ, નીજ ખાસો આમ ઉસકી મુલાકાતકે શાયેક, ઓર ખીદમતકે ખાહાં હોં. અગર કલો કીસી દીની, ઓર મુખાલે દુન્યવી ગરજકે લીયે ઉનસે મીલનેકી ઝુફરત પડે. તો વોહ નીહા-યત અદમ ઓર એહ-તેરામસે પેશ આવેં. જો કુછ ઉનકો કહા જાયે, ઉસકી તાઅમીલકો વોહ અપના ફરજ, બલકે ફખર જાનેં, મુખ્તેસર યે, કે તમારા મખલુકાત ઉસકી મુતી. ઓર પ્રરમા બરદાર હો. ઓર યે રાખસે બે-પરવાહ

મગર હો સખકા ખયેર-ખાહ, ન કીસીસે ઉસકો બતી
 ખુગઝ ઓર ધનાહ હો, ઓર ન દુસરોંકો ઉસસે મુખાલેફત,
 ઓર અદાવતકી વજે હો. મગર કોઈ મુખાલેફતકા ધંજહાર
 કરે, તો હીસીકા બાલ-ખાલા રહે, ઓર મુખાલીફકો દીન
 દુન્યામેં નીચા દેખના પડે, યે અમલ મોહીની, યા હુખ
 હે, ઓર ઈસીકો તમખીર ભી કેહતે હેં.

હુખ, ઓર તસખીરકે હાસીલ કરનેકે તરીકે, ઓર
 અમલ યું તો સેંકડોં દેખે, ઓર હજારોં સુને, જનમેંસે
 બાઝ તો અયસે સખત ઓર ના-કાબિલ અમલ પાયે, કે
 ગોયા ઈસ મસલકે મીસદાક થે, કે “ન નવ મન તેલ
 જોગા, ન રાધા નાયગી,” મગર હુખકે ખાહીશ-મંદલી
 બાઝ અયસે ધુનકે પકડે દેખનેમેં આયે, કે જુદોંને
 “જુદેકો ઘર તક પહોંચાના.” પર કમર બાંધ રખખી થી,
 યાને સખતસે સખત, ઓર ના-કાબિલ શરતોંકો બરદાશત
 કરકે પુરા કર હીખાયા, લેકીન ફીર ભી દાગે નાકામીકે
 સીવાયે કુછ ઉનકે હાથ ન-આયા.

મેરે દોસ્તો ! અમલે હુખકો બર મહલ કામમેં લાને-
 વાલે, જખકે હર તરફ ફીસકો ખુશુરકા હોર હોરાહ હે,
 ઓર અસમતકા કાલ, તો અયસા અકલ-મંદ કોન હે !
 જો હુખકે સર-બસ્તા રાઝકો તરત અજ બામ કરહે, યસ

યાદ રખ્યો, કે ઇસ્તેહારોંકી લછછેદાર તહ-રીરેં, ઐર મુઠ્ઠયોંકી ચીકની ચોપડી સુરતેં, ઐર તકરીરેં, સરાસર મકર ઐર ફરેખસે જરી હુધ હેં. કલી ધોકેમેં ન-આના. જલા જનકો હુખકે અસલ મફહુમ કીહી ખખર નહીં, વોહ અમલે હુખકો કયા જાને ! ઐર દુસરોંકો કયા જતા ઇંગે ! હકીકી હુખ, ઐર સચ્ચી મોહીની, ઐર અસલી તસખીર વોહી હે, જો ઉપર તહરીર કો-ગઈ હે.

ખાંઝ લોગ કહા કરતે હેં, કે હમેં ફીસકો પુખ્ત મકસુદ નહીં. જલકે પુલાન ઐરતસે નિકાહ કરના મંજુર હે. ઇસલીયે હુખકે અમલકી તલાશ હે. પસ વાઝેક હો, કે અગર ખીખી મૈંજુદ હે, ઐર ઐલાદ ઐર આરામ હર તરેહકા મોયરસર હે, તો ફીર દુસરે નિકાહકી આજુ કરના, ચેલી નફસકી ખાહીશ, ઐર સરાસર હવા, ઐર હવસ હે, હમ સીફ ખાહીશાતે નફસાનીકો પુન કરનેકે લીયે પયદા નહીં ફીયે ગયે, કુઝ ઐરલી અપને જીમ્મે કામ હે, પસ ઇસસે પરહેઝ લાઝીમ હે. ઐર અગર દર હકીકત નિકાહકી જુરત હે, યાને ખીખી નહીં હે, યા મર ગઈ હો, યા હમેશા ખીમાર રેહતી હો, યા ખાંઝ હો, તો અચસી સુરતમેં અલ-ખ-તા હુખકી તલાશ ના-મુનાસીખ નહીં હે.

હુબકે ચંદ અમલ નીચે લીખ્યે હેં, ઉનકો નેક કામકે લીચે અમલમેં લાવે.

ચોલીખુ-નાહુસ ક-હુખીલલાહ, વલ-લજના, આ-મતુ, અશદ-દો હુખન મિલલાહ.

ઉપર લીખી હુધ આયતકો આયતે મોહખત કેહતે હેં, ઇસ આયતકો ચવદા મરતયે શયે જુમઆકો પઢે. ઐર વોહ ચીઝ, કે જે મહુખકો પસંદ હો, ઉસ પર દમ કરે, ઐર મતલુખકો ખીલાવે, તો બ-હુકમે કીદંગાર ફરેફતા ઐર શયદા હો-નાવે, ઐર ઇસ અમલકી તરતીખ મે હે, કે નવ-ચંદી જુમેરાતકો બ-વકતે નમાઝે ઇશા, જખકે ઇશાકી નમાઝ પઢ ચુકે, તખ એક હજાર મરતયે પઢે. ઐર દો-ઝાતુ હોકર બયઠે, ઐર જુસકે લીચે અમલ કરે, ઉસકા ખ્યાલ દીલમેં જમાવે. ઇસી તરેહ ચાલીસ રોજ અમલ પઢે, ઐર જખ ખતમ કરે ચુકે, તો દુઆ કરે, ઐર હરરોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતયે, અવ્વલ ઐર આખીર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઐર દરમ્યાન ઉપર લીખી હુધ આયત પઢે, ફીર જખ જુરૂત હો, તો શયે જુમઆકો ૧૪ મરતયે પઢકર, જે ચીઝ મતલુખકો પસંદ હો, ઉસ પર દમ કરકે ખીલાવે, પરહેઝ જમાલી, ઐર જલાલી જે આગે લીખ્યે હેં. વોહ જુરૂર કરે,

મોહખતકે લીચે ચે અમલ કરે. ઐર વોહ અમલ ચે હે.

સકા-નીલ હુખ્ખો કાસા-તીલ વિસાલી,
કે-કલતો લે-ખમ-રતી નહવી તચ્ચાલી.

ઇસ અમલકી ઝકાત સવા લાખ મરતમે પઢે. ચોર પરહેઝ જલાલી ચોર જમાલી કરે. જળ ઝકાત અદા હો-
જાવે, તો હર રોજ એક હજાર મરતમે રોજ-મરસ વકતે
મુકરરે પર પઢે, ચોર પઢતે વકત મતલુખકા તસબુર
ખરાખર રખ્ખે, યે અમલ ચાલીસ રોજ તક પઢે, ચોર
ચાલીસ રોજમે ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ સવા લાખ
મરતમે પઢે, તો આનીલ જન જાયેગા, ચોર જસકે લીયે
પઢે, વોહ ઝુર આશીક ચોર ફરમાં ખરદાર હો-જાયેગા,
અમલ બાદ અજ નમાઝે ઇશાકે પઢે.

હુખકે લીયે શુર માહમેં પેહલી જુમેરાતમે શુર કરે,
ચોર તહજ-જુદકા વકત મુકરરે કર લે. ચોર હો રકઆત
નમાઝે નફીલ પઢે. ઇસ તરકીબસે, કે અબ્વલ રકઆતમેં
બાદ સુરયે ફાતેહા, કે સુરયે અલહાકો, અવદા બાર પઢે.
ચોર દુસરી રકઆતમેં બાદ અલ-હન્દકે, ઇન્ત જાયા
રપ, મરતમે પઢે, ચોર બાદ સલામકે, અલ ઇખલાસો
યા રસુલુલ્લાહ, ૩૩૬૦ મરતમે પઢે, પઢતે વકત તસ-
બુર મતલુખકા રખ્ખે, ચાલીસ રોજમેં કામ ઈતરા
અલકાહ, હો-જાયેગા, પરહેઝ હરામ કામેંજી જાવે,

હુખ્ખે ખલાયેકકે લીયે અમલ.

વ-ખીસ હકકે અન-ઝલના-હો, વ-ખીસ હકકે ન ઝ-લા,
વ-મા અરસલ-નાકા, ઇલ્લા મુખશી-રંવ વ નજરા.

લાઝીમ હે, કે યે અમલ કુતુખી તરફ મોંઢ કરકે
દાવાં પાઉં ખાયેં પાઉં પર રખકર, ગ્યારા દાને સુદેદ સુઠકે
દાનોં પર ભે એક રંગકે હોં, હરએક દાનોંપર ગ્યારા મર-
તખે પદે, ફીર એક હાંડીમેં રખકર મોંઢ ખદ કરકે અપને
મકાનમેં દફન કરે. યોર ફીર ઉપર લીખખી હુધ આયત
૧૨૫૦૦ સવા લાખ મરતખે પઢકર, સવાખ ઉસકા હઝ-
રત સરવરે કાયેનાત મલ, કી રહે મુકદ્દસકો પહોંચાવે. ફીર
જીસ કદર મુમકીન હો, હરરોજ યે આયત પઢતા રહે.
કમ અજ કમ ગ્યારા સો મરખે પઢ-લીયા કરે, ખદકકે
રજી હોનેમેં યોર ગરવીદા હોનેકે બાગમેં યે અમલ અજી
જીલ અસર હે મગર આમીલકો આહીયે, કે ખલાયેકકો
નફા પહોંચાવે. યોર માત્ર જમા ન-કરે. યે અમલ આ-
લીસ રોજમેં પુરા કરે. યોર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ
પઢે. પરહેઝ જલાલી યોર જમાલી રખખે.

બાબ પરચીસવાં.

દુશ્મનકો તબાહ કરના,

દુશ્મનકો દફા કરનેકે લીયે અમલ પઢે, વોહ ચે હે.

યા બદીહિલ અખયેબે બિલ કહરે, યા બદીઓ.

યે અમલ ગ્યારા સો મરતબે, રોજના દો-પહેરકે વક્ત જંગલ યા કબ્રસ્તાનમેં જાકર પઢે, બલકે કીસી ટુટી હુઈ કબરમેં બયેઠ-કર પઢે. તો બેહતર હે-અગર અયસી કબર ન મીલે, તો દો કબરોંકે હરમ્યાન બયેઠ-કર પઢે. ઓર ગ્યારા પ-તે આંકડેકે ઘાસકી રસ્તીસે બાંધકર પાસ રખ-લેવે. જળ સો મરતબે પઠ ચુકે, તો છુરીસે ઉન પતોંકો કાટ દેવે, હર સેંકડે પર એક પત્તા કાટે. યે અમલ ચાલીસ દીન ન ગુજરને પાઈગે. કે દુશ્મન તબાહ ઓર બરબાદ હો-બાયેગાં. લેકીન ઈસ અમલ-મેંલી અદેશા ઝીયાદા હે, કયુકે અબુબે ગરીબ ડરાબની શકલેં, ઓર આવાઝેં દેખને ઓર સુનનેમેં આતી હેં. જીસસે અજ હદ દેહશત માઅલુમ હોતી હે. લે-હાજા ઈસ અમલકે કરનેકી હતાલ ઈમકાન જુરઅત ન કરની ચાહીયે, શરઅન-લી

સંપ્ર કરના લાઝીમ હે. હાં, જખ દુશ્મનકા ઝરર દીનેાં તક પહોંચને લગે, તો ઇસકો અમલમે લાના ખુરા નહીં.

વાસ્તે હલાક કરને દુશ્મનકે-દરમ્યાન મગરેખ ઓર ઇશાકે ઓર રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દ, એક મરતબે, ઓર સુરયે અલમ-તરા કયદા, બારા મરતબે પઢે. જખ નમાઝસે ફારીગ હો-જાવે, તખ દુશ્મનકી ખરબાદીકે લીયે ૭૦ મરતબે ઇસ આયતકો પઢે.

ઇન્કા મૈયેતુન. વ ઇન-નહુમ મૈયેતુન.

ઉપર લીખખી હુઈ આયત પઢે. યે અમલ સાત રાજ તક કરે. તો દુશ્મન તબાહ, ઓર ખરબાદ હો-જાવેગા. પરહેઝ તરકે હયવાનાત કરે.

દુશ્મનકો તબાહ કરનેકે લીયે જો શખ્સ ઇરાદા કરે, ઉસકો લાઝીમ હે, કે હરગીઝ ખાહીશે નફ્સાની, ઓર થોડીસી ખાતોંમે અમલ મજકુરા કરને પર આમાદા ન-હોવે. ઓર કીસી સુસલમાનકો નુકસાન પહોંચા હો, તો જમ્ જગા અકલ ઓર શરેઅ દોનોં ઇજાઝત દેં, ઓર રવા રખેં, ઓર દુશ્મનસે ખિલકુલ આજુઝ હો, તખ યે અમલ કરે, કયુંકે નહીં તો યે અમલ ઉલટે પડતે હેં. ઓર આમી-લકો નુકસાન પહોંચેગા. ઓર દુનીયા ઓર ઉકબામે ઉસકે વખાલમે ગીરફતાર હોગા.

અહાલીસમેં વારીદ હુવા હે, કે ઝીયાદા નફરીન કરનેસે મજલુમ ખુદ ઝાલીમ હો-જતા હે. ઓર મુમકીન હે, કે જુસકો આદમી અપને શુમાનમેં ઝાલીમ કરાર દે-રહા હે, દર અસલી ધન-દલ્લા વોહ ઝાલીમ નહો, હક પર હો. કે અપને ફેઅલમેં મજબુર હો ! અગર વોહ હકીકત્ત ઝાલી-મહી હો, તો અપુ ફરમાના, ઓર ગુસ્સેકા પીના, ઓર દર શુજર કરના અછછે લોગોંકી આદત હે, ઓર સિપ્રાતે હમી-દામેં દાખીલ હે. ચુનાંચે હક તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ધરશાદ ફરમાતા હે.

અલ કાઝેમી-નલ ગયઝા, વલ આશીના અનીન નાસ.

બાબ છબ્બીસવાં.

હાઝીરાત.

હાઝીરાતકે લીચે જબ ગુફરત હો, તો એક લડકા, કે જુસકી ઉમર નવ બરસકી હો, ઉસકો નીહલા ધુલાકર પાક કપડે પેહનાકર, ખીઠલાયે, ઓર ઉસકે પાસ જુખુર જલાયે. ઓર સીયાહી ઉસકે સીધે હાથકે અંગુઠે પર ખુબ અછછી

તરેહ લગાયે', ઓર ફીર ઉસ લડકેકો કહે', કે ટીકટીકી બાંધકર ઉસ સીયાહીકી તરફ દેખે. સીયાહી અંગુઠેકે નાથુન પર લગાની ચાહીયે. ઓર ઉસે ખુશક (સુકી) ન-હોને દે. ખરાબ ઓર પતલી સીયાહી ન-લગાયે', બલકે ચમકીલી ઓર રૌશન સીયાહીસે તર કરે. ઓર ત્રીન મરતબે દુરુદ શરીફ પઢે. ઓર ઉસકે બાદ ત્રીન મરતબે યે ઇસમ પઢે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. હોબલ આસા-મોહુ, યા કરીમો, યા કદીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો.

ઉપર લીખ્યા હુવા ઇસમ ત્રીન મરતબે પઢકર, ઉસ લડકેકે મોંહપર દમ કરે, ઇસ તરેહ ત્રીન દફે દમ કરે. અંદ લમહેકે બાદ ઉસ લડકેકો એક દરવાજા નઝર આયેગા. ઇસકે બાદ એક મેહતર નઝર આયેગા. લડકેકી ઝમાનસે હુકમ દે, કે સફાઈ કરો. પસ હુકમ કરનેસે વોહ મેહતર સફાઈ કરને લગેગા. ફીર વોહ ચલા જાયેગા. તો સજ્જા (ભીશતી) આયેગા. ઉસકો ઇસી તરેહ હુકમ કરના, કે પાની છીંકકે, યે હુકમ કરનેસે વોહ ઝમીન પર પાનીકા છીંકાવ કરેગા. જબ વોહ ચલા જાયેગા, તો ઉસકે બાદ ચાર આદમી, એક તખ્તે જવાહીર નિગાર

મુસ્સા ઉઠાકર લાતે હુયે નઝર આઈંગે. ઓર ફીર ઉસ તખ્તકે સર પરસે ઉતાર કર દરમ્યાન મયદાનકે બીછાવેંગે. ઉસકે બાદ તખ્તકે ગીર્દ ફરસીયાં ઓર થાકીયાં બીછી હુઈ નઝર આઈંગી. ઓર બારી બારી હરએક ઓહદે-દાર આકર અપની અપની જગા-પર આકર બેઠ બઠંગે, ઓર આખીરકે બાદશાહ તશરીફ લાયેગા. ઓર અપને તખ્ત પર જલવા અફરોઝ હોગા. ઉસ વકત અમલ કરને-વાલેકે લાઝીમ હે, કે લડકેકે કહે, કે જખાનસે “અસ્સલો અલય કુમ,” કહે, લેકીન હાથ ન-હીલાયે, ઓર નઝરકે ન-હટાયે. જખ વોહ લડકા સલામ કરેગા, તો બાદશાહ સલામકા જવાબ દેગા, ફીર ઉસસે સવાલ કરનેકી ઇંજાઝત તલબ કરે, યાને પુછે, કે તુમસે કોઈ સલાલ કરે, યા નહીં ? તો વોહ ઇંજાઝત દેગે, ઓર બાદ ઇંજાઝતકે જો ચાહે, વોહ સવાલ કરે. હરએક સવાલકા જવાબ આયેગા, લેકીન સીવાયે લડકેકે કોઈ સુન નહીં સકેગા, પસ આમીલ વોહ લડકેકે હુકમ કરે, કે જો જવાબ મીલે, વોહ સુનાતા જાવે. ઓર નિગાહ ઉસી તરફ રખે. ઇંસ તરેહસે બડે બડે લેદોંકા પતા ચલ જાતા હે. ઓર બાજ વકત દુર દુરકે મુલકોંકી સયેર કરાઈ જાતી હે, ઓર વોહ ઇંસ તરેહ પર કે લડકેકે કહા જાતા હે, કે જો બાદશાહ તખ્ત પર બચઠા હે, ઉસસે કહો, કે મુજકે પુલાને શેહરકી સયેર કરાઓ,

પસ લડકેકે કેહનેસે સખ હાઝીર હો-જાવેગા, ઓર ઉસ મુલક યા શહેરકી સયેર કરાઈ જાવેગી, ઓર જખ કીસીકા કોઈ અઝીઝ ગુમ હો-ગયા હો, ઓર ઉસકા પતા ન-ચલતા હો, તો લડકેસે સવાલ કરે, તો જવાબ મીલ જાયેગા. ઓર ઇસી તરેહ હરએક અમર ઉસસે દર્યાફત કીયા જાયેગા, તો ફૈરન બતા દેગા. ઓર કીસી મરીઝકે દવા વ-ગયરાકા સવાલ કરે, તો વેહ બી બતા દેગા, મગર ખ્યાલ રખે, કે ઝીયાદા સવાલ ન-કરે.

બાબ સત્તાઈસવાં.

તસખીરે હમઝાદ.

અગર કોઈ હમઝાદકો અપના તાબેદાર બનાના ચાહે, તો ઇસ તરેહ અમલ કરે.

તરકીબ—ખ-વકતેઅમલકે અગર શખ હો, તો ચિરાગકો પીછે રખકે ખયેઠના ચાહીયે. ઓર અગર ચાંદ યા સુરજકી શાશનીયે અમલ કરના મંઝુર હો, તો કર સકતે હેં. મગર સાચા ભર સુરત આગે હોના ચાહીયે. ઓર અપના ધ્યાન ગરહનકી તરફ જમાના ચાહીયે. એસ જગે

અમલ શુરૂ કરીયા જાયે, તો રોજના ઉસી જમામેં કરના ચાહીયે. ચોર જગા પાકીઝ ચોર મુસફફા હોની ચાહીયે. શોરો ગોગા ન હો, ચોદ યે ચંદ ઇસમે શરીફ નિહાયતહી મકસુદ કલ્મ, ચોર તવજ્જોસે લગા તાર ચાર ઘડી રોજના બિલા-નાગાહ, મચે તરકે હયવાનાત જમાલીકે, પંધરા રોજ, યા એકકીસ રોજ તક અમલ જરી રખે. ઈનશા અલ્લાહ, તસખીરે હમ-ઝાદમેં કામચાખી હોગી. ઇસ્મ શરીફ યે હેં.

અલ્લાહો શાહેદી, અલ્લાહો હાદેરી, અલ્લાહો નાચેરી, અલ્લાહો મોઘ.

ઇસ અમલકે શુરૂમેં ખિસ્મીલ્લા, ન પઢના ચાહીયે.

હમ-ઝાદકા અમલ કરનેમેં જનકા ખૈાફ હે. ચોર ખાઝ લોગ દીવાનેલી હો-જતે હેં. ઇસલીયે ચાહીયે, કે હરગીઝ યે અમલ ન-કરે. ખતકે અથસા અમલ કરનેસે અપનેકા ખચાવે.

હમઝાદ તાબેદાર હોનેસે વોહ કયા કાયેદા પહોંચા સકતે હેં, ઉસકા ખુલાસા હમને હમારી છપી હુઇ કિતાબ, ઝીંદા કરામાત,મેં લીખ્યા હે.

બાબ અઘાઈસવાં,

ધસ્તેખારા કરનેકે ફવાયેદ.

ધસ્તેખારાકે બારેમેં બહોત હદીસેં વારીદ હેં, મીન-જુલા ઉનકે એક ચે હદીસ હે. “મા બાબા મનીસ તખારા, વલા, ન-દ-મા, મનીસ તશારા. તરજુમા નુકસાન નહીં હોતા હે, જો શખ્સ કે ધસ્તેખારા કરતા હે. ઓર પશેમાન નહીં હોતા. જો કોઈ મશવેરા કરતા હે. ઓર બાબ અઘાઈસસે ચેલી હે. મિન સઆ-દતીબ-ને આ-દ-મર રદાઓ મિલ કદાઓ. યાને સદાઅત ધબને આદમકી મરજીયે ધલાહી પર રાજી હોના હે, યાને ધસ્તેખારાકે બાદ, જો કુછ હુકમ યા મના હો, ઉસપર અમલ કરના સઆદત, ઓર ઉસમે ઓરાજ કરના બાએસે શકાવત હે.

આહેમે સીરાજુસ માલેકીન, ઓર અહમદ દેરબી રહ, તહરીર ફરમાતે હેં, કે જુસ કીત્રીકો કોઈ કામ મુશકીલ પેશ આયે, ઓર ઉસકી તદબીર ન-બાનતા હો, યા કોઈ ગાયેબ હે, કે મુદતસે ઉસકી ખબર ન-પાતા હો, યા કોઈ કચલી હો, યા કોઈ બીમાર હો, તો આહીયે, કે સોનેસે પેહલે છે રકઆત નમાઝે નફીલ બ-નિયતે ધસ્તે-

ખારા, એક સલામતે પહે, ફીર કીસીસે ખાતચીત ન-કરે
 ઓર અલાહીદા મુકામ હો, કે જહાં કીસી મદ્દ ઓર
 ઓરતકા શુજર નહો. યાને વહાં કોઈ ન-આને પાયે. ઓર
 ચેલી ગુર હે, કે ચહાર શંખાકો રોઝા રખે, ઓર પંજ
 શંખાસે અમલ શુર કરે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા,
 કે બાદ વશ-શમ્સ, ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે વલ-
 લયેલ, ઓર તીસરી રકઆતમેં સુરયે વદ-દોહા, ઓર
 ચોથી રકઆતમેં અલ્લમ-નશારાહ, પહે.

આર રકઆત બાદ સલામ ફેરે, ઓર ફીર દો રકઆત
 પહે, પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા, કે બાદ વન-તીન,
 પહે. હર રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, ઉપર ને ને સુરતેં
 લીખી હુઈ હે, વોહ સુરતેં સાત મરતબે પહે, જ્યા
 નમાઝસે ફરીગ હો, તો હક-તઆલાહી તમહીદમેં
 મથગુત હો. ઓર હરફ શરીફ પહે. ઓર દુઆ માંગે,
 વોહ દુઆ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા રખે મોહમ-મદીન, વ રખમા ઈબ્રા-
 હીમા, વ મુસા, વ ઈસહાક, વ યાકુબ, વ રખમા જુઝબલ
 વ મીકાઇલ, વ ઇસરાફીલ, વ ઇઝરાફેલ, વ મુન-ઝેલ
 તવરાતે વલ ઇનજીલે, વઝઝપુર, વલ ફુરકા-નીલ અઝીમ,
 અરેના શી મના-મીયલ લલ-લતા, મા અનતા આ-લમે
 ખીહી મીત્રી.

અગર પેહલી રાતમેં ઉસને અપની મતલબકા મુશા-
હીદા કીયા તો બેહતર હે, અગર પેહલી રાતકો માઅલુમ
નહો, તો દુસરી, યા તીસરી, યહાં તકકે સાતવીં રાત તક
કરે, ઇનશા અલ્લાહ, જુરર હાલ માઅલુમ હો-નવેગા,
યા કોઈ શખ્સ ખાળમેં ઉસકી કેફીયતસે આગાહ કરેગા.

બાબ ઓનતીસવાં.

મોવકકીલ તામે કરના.

જો શખ્સ યે ચાહે, કે ફક (તંજી)સે અમાન, ઓર
હિફાઝતમેં રહે, ઉસકો ખુદાવંદ તઆલાસે હર વક્ત
ખોદ, ઓર હર, ઓર તકવા (પરહેઝગારી)સે રેહના ચાહીયે,
ઓર ઉસકી તાઅતમેં કોશીશ કરે. ઉસકે એહકા-માતકો
દીક્ષે બનસે બન લાયે, ઓર મુનહીયાતસે પરહેઝ કરે.
હલાલ રોઝી ખાયે. દુરામ-ખોરીકો તરક કરદે. ઓર જહાં
તક ઉસકી તાકત હો, ખુદાકી રઆમંદી તલાશ કરે. ઓર

ઉસસે મોઆશી ચાહે. ઓર અપને દીલકો પાક કરે, ઓર
 અપને બદનકો લોગોંકી અજયત પર સાખીર બનાયે, ઓર
 સીવાયે ખુદાકે મોઆમીલેકે કીસી ખાત પર કીસી શખ્સસે
 ખદા નહો. હુકમ ઓર કઝા, ઓર કદરે ઇલાહીકે સાથ
 રાજી હો-જાયે, ઓર મુસીબત પર સખર કરે, ઓર બગેર
 સીવા હુવા સુદેહ તેહબંદ બાંધે, ઓર અગર કીસી મર્દ
 યા ઓરતકો અપની ખીદમતકે વાસતે મુકરર કરના ચાહીએ,
 તો પેહલે ઉસકો અપની અગરાજ પર મુત-તલે કરદે. યાને
 હરએક કામકે મોકે ઓર મેહલ, ઓર ઉસકી તરકીબસે
 આગાહ કરે. ફીર ખીદમતમે રખે. બાદ ઉસકે શુસલ
 કરકે વોહ સુદેહ ઇબ્તર યાને તેહબંદ પેહુને, ઓર બુધકે
 રોજ ઇસ કામસે ફારીગ હોકર બુમેરાતકો રોજા રખે.
 ઓર કીશમીશકે સાથ ઇફતાર કરે. ફીર ઇશાકી નમાઝકે
 બાદ દો રકઆત નફીલ અદા કરે, ઓર હર રકઆતમે
 બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કાહફ પઢે, ઓર યે અમલ
 અયસે મકાનમે હોના ચાહીયે, કે જો બિલકુલ પાક સાફ
 ઓર અંધેરા હો. ઓર જો બોરીયા (ચટાઈ) ખીછા હો,
 ઉસખાલી પાક હોના જુહરી હે. ઓર ફીર યે મકાન આબાદી-
 સેબી દુર હોના ચાહીયે. ઓર અપને નીચે દરખતે બતમકી
 રાખ ખીછાવે. ઓર દિબાલા-૩ બયેઠ-કર યે હુઆ દસ
 હબ્તર મરતબે પઢે.

યા લતીફો, યા ખડી-ચલ ચલ-તાફે ચલ-રેકની,
ખે-લુત્તે-કલ ખડી-ધલ-લલ, મન તલફ તફતા બીહી,
કંદાહો.

ઇસ અમલકા મોવક્કીલ ઇનસાની સુરતમેં શમશેરે
બિરહના હાથમેં લીયે હુયે હાઝીર હોગા. ચોર લિબાસબી
ઉસકા સુફેદ હોગા. ઉસ મોવક્કીલસે હરના ન-આહીયે. યે
મોવક્કીલ દર્યાફત કરેગા, કે તેરી કયા હાજત હે. તો તુમ
જવાબ દે, કે મુજકો ખુદાઇ ખઝાને-મેંસે ઇસ કદર ઇના-
યત કીજીયે, કે જીસસે મેં ગની હો-જાઉં, વોહ કહેગા,
ઇસ શર્તસે, કે તુમ ઉસ માત્રસે ના-જાયેઝ કામ ન-કરો.
હાં, ખુદ તુમ ખાઓ, ચોર ખીલાઓ, ફીર વોહ મોવક્કીલ
આ-મીલકો બહોતસા માલ દેકર ચલા જાયેગા. ચોર અગર
આમીલ ચાહે, કે ઉસ મોવક્કીલકો હુમેશાકે વાસતે અપના
મુન્નાહીબ બનાયે, તો કહે, કે અપની એક નીશાની મુઝકો
ઇનાયત કીજીયે. તબ વોહ ઇસકો એક સિયાહ પથ્થર દેગા.
ફીર જબ ઉસકો કીસી ચીઝકી ઝુફરત હો, ચોર યે મોવ-
ક્કીલકો હાઝીર કરના ચાહીયે, તો આઝ જલા-કર ઉસકે
અંદર પથ્થરકો ડાલ દેવે, તો ફીરન મોવક્કીલ હાઝીર
હોગા. ચોર જો કામ ય ઉસસે ચાહેગા, ઉસકો પુરા
કરેગા. ચોર જબ ઉસ મોવક્કીલકો વાપીસ કરના ચાહે,
તો યે હુઆ પડે.

અહણા હુમ્મા ઇત્રી અખ-રચો મીન હવલી, વ કુવ્વતી
ઈલા હવ-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-અરેની અખયેમા સનીએ
હવફે-કા, બે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

ઈસ અમલમે ખુખુર સવદાનકી ધુની, શૈશન કરની
આહીયે, કયુકે ઈસ અમલમે ચોર દીગર આમાલમે ઈસ
ધુનીકી અછળ તામીર હે. ચોર બહોત મુતાફે હે.

બાખ તીસવાં.

ચોરાંસે મહકુઝ રેહના.

રિવાયત હે, કે ચોરાંકો દફા કરનેકે ખારેમે જનાખ
હજરત મોહંમદ સલ, કે અહદે શરીફમે એક સૌદાગર
મદીનેસે શામકો તીજરતકે લીયે જતા-થા, ઇ-તેફાકલ
રાહમે એક ચોરને, કે જો ઘોડે પર સવાર થા. ઉસે આ-
વેના. સૌદાગરને કહ્યા, કે માલ લેલે, ચોર મુઝે જાને હે.
ચોરને કહ્યા, માલ તો મેરા હે. મગર મેં તુઝે કતલ કરના

ચાહતા હું. જખ સૌદાગરને દેખા, કે મુઝે ધંતની મોહલત
દે, કે મેં દો-રકઆત નમાઝ પઢવું, ચોરને કહા, અછછા
સૌદાગરને દો-રકઆત નમાઝ પઢકે, દુઆ માંગી, વોહ
દુઆ ચે હે.

ચા વહો, ચા વહો, ચા જીવ અરશીલ મજીદ, ચા
મુખતી-ચો, ચા ક્યઆ-લુલ લેમા ચોરીદ. અસ-અલોકા
બે-તુરે વજહે-કલ લજી, મલાઉત, અદ-કાના અરશેકા,
વ-બે-કુરતે-કલ લતી. વસ-અત કુલ્લા શય-ઈન, લા-
ઇલાહા હલ્લા અનતા, ચા મુગીસો, અગેસ-ની.

ચે દુઆ તીન મરતબે પઢા, જખ દુઆસે ફારીગ
હુતા, કે એક બારગી એક સવાર આ-પહોંચા, ચોર ઉસકે
હાથમેં એક દરખા આગકા થા, ઉસને ચોર પર હુમલા
કરકે ઉસે માર ડાલા, સૌદાગરને પુછા, કે અય બંદયે
ખુદા, તુમ કોન હો ? કે તુમને મેરી મદદ કી, ઉસને
કહા, મેં તીસરે આસમાનકા ફરીશતા હું, જખ તેરી દુઆ
તીસરે આસમાન તક પહોંચી, તો દરવાઝે આસમાનોં-કે
ખુલે. જખ તીસરી બાર તુને દુઆ ખતમ કી, તો હઝરત
જીબ્રીલ અલે, આયે. ચોર કહા, કે કોન હે, બે ઇસ
મુસીબત-ઝદેકો બચાયે ! પસ મેં ખુદાયે તઆલાસે
દરખારત કરકે ઉસકે કલકે લીયે ઉતરા. સૌદાગરને આં-
હઝરત સલ, કી હુઝુરમેં હાઝીર હોકર ચે માજરા બ્યાન

કીયા. અપને ફરમાયા, કે ખુદાયે તઆલાને તુઝે અસ-
માયે હુસના તાઅલીમ કીયે, કે જો શખ્સ ઉનકે જરીયેસે
હુઆ કરે, વોહ કુખુલ હો. ઓર જો માંગે વોહ મીલે,
ઇસ કીસ્સેકો ઇમામ શાફૈઈ રહ, ને જીકર કીયા હે,
ઓર ફરમાયા હે, કે ઇસ હદીસકો ઉલમાકી એક જમા-
અતને રિવાયત કીયા હે.

હિકાયત—એક સખ્સ કુદ્દેમેં ખચ્ચર કીસયે પર
ચલાયા કરતા થા, એક દીન એક શખ્સ શેહરસે બાહર
ઉસકે ખચ્ચર પર, એક દીનાર દેકર સવાર હુવા, એક
જગા દો-રાહા રાસતા થા, ખચ્ચર વાલા જીસ રાહસે
હમેશા જાયા કરતા થા, ઉસી રાહ પર ચલા, સવારને કહા,
કે દુસરી રાહ અછછી હે. આખીર ઉસે ઘોડા દેકર દુસરી
રાહ પર લે-ચલા, થોડી દેરકે બાદ દેખા, કે, રાહ બહોત
ખરાબ હે, ઓર બ-બબ લાશે પડી હે. ઉસ વકત ઉસ સવા-
રને એક છુરી નીકાલી, ઓર ખચ્ચર વાલેકે કતલકા ઇરાદા
કીયા. ઉસને કહા, કે ખચ્ચર ઓર અસબાબ લેલો. સુઝે
કતલ કરનેસે તુઝે કયા ફાયેદા હે, ચારને કહા, કે મેં
પેહલે તુઝે કતલ કરંગા, ઉસને કહા, અછછા, સુઝે દો
રકઆત નમાઝ પઢનેકી મોહલત હે, ચારને હંસકર કહા,
અછછા, ઉસને હો રકઆત નમાઝ પઢી, ઓર હુઆ કી,
દીર ચીલાકે કહા.

આમન સુલ્લુ પુલ્લ મુલ્લ-તરરા, ઇન્નિ દર્યાહો, વ યક-
સેકુસ સુઆ.

યે દુઆ પદે બાદ ચીલાકે રોયા, કે એક બારગી
એક સવાર ઉસ જંગલસે નીકલા, ચોર અપટકે ઉસ ચોરકો
નેઆ મારા, ચોર કતલ કીયા, વોહ ગીરા, ચોર ઉસ પર
આગ મુસ્તબલ હુમ્, ખચચર લાલેને પુદાયે તઆલાકી
દરગાહમે સીજદા કીયા, કીર સવારસે પુછા, કે તુમ કોન
હો? ઉસને કહા, કે મેં એક બંદા હું, ઉસ બાતે પાક કા,
કે હસકી શાન હે, સુલ્લુ-પુલ્લ મુલ્લ-તરરા ઇન્નિ દર્યાહો,
આબ તેરા જહાં હુ ગાહે, પહાં ચલા-બા.

બાબ એકતીસવાં.

કચેદસે નબત પાના.

હિકાયત—અમાન-યે ખિલાફતમે એક શુનેહ-ગાર
આદમીકો કચેદ કીયા થા, ઉસ આદમીકો બાબમે હિદાયત

હુઈ, કે યે આયત પઢે, તે ખલાસી પાવેગા, વેહ આદમી ખાખસે બેઠાર હુવા, ઓર યે આયત પઢી, અમીર-મોઅ-મીનીનને ગુનેહગારકે પાસ આદમી લેખ, કે હસકો ઝીન-દાંસે ખાહર લાવે, ઓર ખિલઅત ઉસકો દેકર રખસત કીયા. જો શખસ યે આયત યાદ કરે, ઓર હર શખ પઢે. તે ખુદાયે તઆલા, ઉસકો તમામ ગમોસે ખુશી દેવે. ઓર કયેદસે રીહાઈ દેવે. વેહ આયત યે હે.

કુલ મન ગુનઈ-કુમ, મિન કુલુમા-તીન ખરરે વલ ખહરે, તફિ-નહુ તદર-રઅન વ ખુફયા, લખન અન-જય-તના, મિન હાજે-હી, લન-કુ નત્રા મિનશ શાકે-રીન, કુલીશ્વાહો ગુનઈ-કુમ મિનહા, વ-મિન કર ખીન, સુમ્મા અન-તુમ તુશરે-કુન.

ઓર દો રકઆત નમાઝ ગુનારે, બાદ ઇસકે ચેહ હુઆ એક હમ્મર ઓર બાઈસ મરતબે પઢે. વેહ હુઆ યે હે.

બે-હકીલ હુસય-ને, વ-અખીહી, વ-ઉમ્મીહી વ-અમીહી, વ-જદદીહી વ-અની હે, વ-કરરેજ અત્રી મા-અના ફીહી,

બાબ બતીસવાં.

આસેબ ઓર જીનકા દક્કા હોના.

આસેબ વાલેકે લીયે ચે અમલ કરે. પાક ઓર સાફ પાની એક ખ્યાલેમે લેવે. ઓર ઉસ પાની પર, સુ-ર-ચે ફાતેહા, (અલ-હુમ્મ) ઓર આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર પાંચ આયતે અવ્વલ સુરચે જીન-કી પઠકે હમ કરે, ઓર ઉસકે, મોંહ-પર છીંટ મારે, તો બ-ફઝલે તઆલા અછછા હોગા. સુરતે જીનકી પાંચ આયતે ચે હેં.

કુલ ઉ-લીયા ઇલૈયા, અન-નાહુસ ત-મ-આ ન-ફ-રન મિનલ જીને, ફ-કાલુ ઇન્ના સમેઅ-ના કુરઆ-નન અ-જ-અંચ, ચહદી ઇસર ફશદે ફ-આ-મન્ના ખીહી, વલન ગુશ-રેકા જે-રખેના અ-હ-દા. વ અન-નાહુ કાના ચકુલો સહી-ફેના અહલાહે શ-ત-તંવ, વ અન્ના ઝ-નન્ના અક્ક-લન તકુલલ ઇનસો, વલ-જીનો અ-લહલાહે કજેઆ.

દીગર—આસેબ-ઝકા પર નીચે લીખ્યા હુવા અમલ કરે.

અલેફ—લામ-મીમ, અલેફ-મીમ, સુવાદ,
તા-હા, તા-સીન, તા-સીન-મીમ, કાફ-હા-યા-અયેન-
સુવાદ. યા-સીન, વલ-કુરઆ-નીલ હકીમ. હા-મીમ-
અયેન-સીન-કાફ, કાફ, તુન. વલ-કલમ, વમા-યસ-તુરન.

ઉપર લીખી હુથ આયત, ઓર બિસ્મીલ્લા હિર
રહમા નિર રહીમ, પઢકર હમ કરે. તો આરામ હોગા.

એક બુઝુર્ગકા તજડૂબા હે, કે અગર આસેબ
અદાકો, થોડી હીંગ લેકર સુંઘાવે, તો ફારન આસેબ લાગ
જાયેગા, ઓર જીલ્લે પાસ હીંગ હોગી, ઉસકે નઝહીક
કોઈ જીન. ભુત, પલીદ, વ-ગયરા નહીં આ-સકતા.

જીસકે ઘરમેં શયતાન, યા જીન, પથ્થર ફેંકે, તો
ચાર લોહીકી કીલોં-પર ચે આયત પઢે. મગર હર કીલ-પર
પચ્ચીસ પચ્ચીસ મરતબે પઢે. વેહ આયત ચે હે.

ઇન-નહુમ યકી-હુના કય-ઇન વ-અકીદા કયદા, ફ-મહ
હુલીલ કાફરીના અમ-હીલ-હુમ રોસય-ના.

ઉપર લીખી હુથ આયત કીલોં પર હમ કરે, બાદ
ઉન કીલોંકો ઘરકે ચારોં તરફ ગાડ-હે, તો પથ્થર ગીરને
ગંદ હો-જાયે.

અસહાએ કાહફે નાગણી ઘરકી દીવારેં પર લીખ-
નેસે જન દફા હો-બધજે.

નઝરે બદ—જસ બચેકો નઝર લગી હો, યા
ઝીયાદા રોતા હો, યા હર વકત બે-કસર રેહતા હો, તો
ઉસકે વાસતે યે અમલ બહોત સુફીદ હે. યાને રૂ મર-
તબે આયતે શરીફકો બા-ફઝલે તઆલા, આરામ હોગા.
બોહ આયતે શરીફ યે હે.

સલામુન કવ-લમ મિર રખીર રાહીય.

બાબ તેતીસવાં.

બીમારીયોસે મહકુઝ રેહના.

બુખારકા ઇલાજ—જસ શખ્સકો તપ તીસરે
રોગકી આતી હો, તો જસ રોગ બારી હો, ઉસ રોગ
બુખાર ચઢનેકે દો-તીન ઘડી પેહલે પાક રૂઈકા ફાયા લેવે,

ઓર ઉસ કાચે પર સુ-રચે અલ-હમ્દ, સાત મરતબે પઢકર દમ કરે, ઓર ઉસ કાચેકો મરીઝકે સીધે કાનમેં રખે. ઓર દુસરા એક કાચા લેકર ઉસ પર છે મરતબે સુ-રચે અલ-હમ્દ, પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ કાચા બાયેં કાનમેં રખે. તો ઈનશા અલ્લાહ, બુખાર જાતા રહેગા. બુખાર ઉતર જાને બાદ રૂઈકે કાચે કાનમેંસે નીકાલ ડાલે.

જુસ શખ્સકો ચોથીઆ બુખાર આતા હો, તો પીપલકે સાત પત્તોં પર ચે આયત લીખે, યા ના-ર-કુની બર-દાવ વ સલામુન, અલ્લા ઈબ્રાહીમ. શીર ઉન પત્તોં મેસે એક એક પત્તેકો એક ઘડી દેખે, ઓર લીખખી હુઈ આયતકો આટે, ઓર શીર વોહ પત્તા ચાટા હુવા, ઉસકે સર પરસે પીછે ડાલ દેવે. ઈસ તરેહસે સાંતો પત્તે દેખે, ઓર આટકે સર પરસે પીછે ડાલે, બુખાર ચઢનેકે અજ્વલ ચે અમલ કરે, ચે અમલ બુખારકી તીન બારી તક કરે, તો બ-ફઝલે તઆલા, બુખાર જાતા રહેગા,

વખાસે મહકુઝ રેહનેકે લીચે—જો શખ્સ સુખહો શામ. નીચે લીખખી હુઈ દુઆકા વીર્ કરે, તો જુમલે આફાત, ઓર તાજીન, ઓર હયઝા, ઓર ખલેગ વ-ગયરાસે બ-ફઝલે તઆલા, અમનમેં રહેગા, વોહ દુઆ ચે હે.

અલસા હુમ્મા ઇત્યા યુનુબી, કદ અ-ઝ-મત વ-જલ્લત,
 વ અનતા સૈયદી, વ ઇલાહી આ-ઝમો, વ અજલો,
 અલસા-હુમ્મા અ-ઇત્રી અલા રીદાકા, લા-રીદા, ઇલસા બે-
 હવ-લેકા, વ-કુવરતેકા, યા અર હુમર રાહુ-મીન, અલસા-
 હુમ્મા સદલે-અલા મોહમ-મદીન, વ આલીહી વ સહ-
 બીહી વ-સદલીમ, વ આ-દ-મા અલય-નન નેઅમા,
 વસ-રેફ અત્તા ની-ક-મા, વર રજઝા, વલ અલમ, ઇન-
 નકા અન-તલ અ-અઝઝલ અક-રમ, આમીન, આમીન.

આંખોંકી રૌશની ઝીયાદા હોના—જસ શખ્સકી
 આંખોંકી રૌશની કમ હો, તો ઇસ આયતકો હર નમાઝકે
 બાદ ત્રીન મરતબે પઢકર ઉંગલીયોં પર દમ કરકે આંખોં
 પર લગાવે, તો ઇનશા અલલાહ, બસારત ઝીયાદા હોગી.
 યોહ આયતે શરીફ યે હ.

ફ-કશફ-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ-સખરો-કલ યવમા
 હદીદ.

ગીરીયે ઇતફાલ—જબ લડકા બહોત રોતા હો,
 તો અલ-હમ્દકી સુરત, ઓર ચાર કુલ, યાને કુલયા
 ઐયો-હલ કાફેરન, ઓર કુલહો વલલાહો અહદ, ઓર
 કુલ આઉને બે-રખ્ખીલ ફલક, ઓર કુલ આઉને
 બે-રખ્ખીન નાસ, યે ચારોં સુરતોં ત્રીન ત્રીન મરતબે

પઢકર બચ્ચે પર દમ કરે, બા-વુજુ પઢકર દમ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, બચ્ચા બહોત કમ રાયેગા.

હર મરઝકે લીચે મુજરરીબ દુઆ—ફરમાયા હઝરત રસુલે અકરમ સલ, ને કે, જો કોઈ મરીઝકે સર પર હાથ રખકર, યે દુઆ ત્રીન મરતબે પઢકર દમ કરે, ઈનશા અલ્લાહ, બીમારી દફા હોગી. વોહ દુઆ યે હે.

ખિસમીલ્લા દિર રહમા નિર રહીમ-હોવલ લજ્જા-ઇલાહા ઈદલા-હુ, અલ મલે-ફલ, ફદદ-સુસ, સલામુલ મોઅ-મેનુલ, મોહય-મેનુલ, અઝીઝુલ-જબ્બારીલ મુ-ત-ફબ્બેર, મુખ્મહા-નઘાહિ અમ્મા યુશરે-કુન, હોવઘી-હુલ ખાલે-ફુલ બારી-યુલ મુસબ્બેરે, લહુલ અસમા-ઉલ હુસના, યોસમ-એહો લહુ, મારીસ સમા-વાતે, વલ અરદે, વહો-વલ અઝી-ઝુલ હકીમ.

બીમારકી સેહ-હત પાનેકે વાસતે દુગાના—યાને દો રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકી સુરતકે સુ-રયે ઈખલાસ (કુલહો-વલ્લાહ) ત્રીન મરતબે પઢે. ઐર બાદ સલામકે મુસલ્લે પર બયઠા રહે, ઐર યે દુઆ હઝર બાર પઢે.

યા બદી-ઉલ અખ-યેજે ખિલ-બયરે અર હમની, ઈલા યવમીદ-દીન.

ઇનશા અદલાહ, મરીઝ બહોત જલ્દ અછછા હોગા.

દરદે સર—કે લીયે ઇન કલમાતકો સાત મરતબે પઢે, ઐર જહાં દર્દ હોતા હો, ઉસ જગાકો હાથસે પકડકે દબાવે. ઐર ઉસ જગા મારે, તો દર્દ ઠહેર જાવેગા, અગર એક દરદેમેં દર્દ દક્ષ ન-હોવે, તો ફીર કરે, અલ-ખત્તા દર્દ જાતા રહેગા, કલમાત યે હેં.

અબ-રસા, સબ રસા, સા-રસા,

મીરગી યાને ફેફરેકા ઇલાજ—મીરગીકી ખીમારી દક્ષ કરનેકે લીયે ઇસ તરફ અમલ કરે.

ઇમામ રઝા રહી, સે મનકુલ હે, કે એક ખ્યાલા પાની, પાક સાફ લેવે, ઐર ઉસ પર સુ-રયે અલ-હમ્દ, ઐર કુલ-આઊને બે-રખ્ખીલ ફેલક. ઐર કુલ આઊને બે-રખ્ખીન નાસ. પઢકર ઉસ પાની પર દમ કરે બાદ મીરગી વાલેકે મોંહ ઐર સર પર ઉસ પાનીકો છીડકે, તો ઇનશા અદલાહ, મરઝ દક્ષ હોગા.

ખુશ ખખર!!

ખુશ ખખર!!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય
બીજી પણ મલશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામાં આવશે.

મુરશીદ કામીસ—એમાં ખુદાથી મલવાનાં આવીની યાદ
ખુશ બેદો તથા તેનાં કવાયેદો છે. કીમત ૦-૧૦-૦

હયાતે જાવેદાની—તવારીખે દરરત પીગને પીર દસ્તગીર
યાને સૈયદ અયહુલ-કાદીર જીવાની રહની કરામાનો અંગે
જાંદગીનો એલવાલ છે કીમત ૦-૮-૦.

રમુઝ દીલપસંદ આ ખતે કિતાબોમાં કિદ્દુ અને ગુજરાત
ગુલઝારે ઝરાફત જાવાનમાં નસીબતગી દુયકાઆ, અને
રમુજ આખતોથી બરપુર છે. કીમત દરએકની ૦-૮-૦

કરીશમયે કુદરત—એમાં નસીબ અજમાવવા માટે કાલનામા,
આખની તાખીરો મલમે કયાફ વીગેરે. કીમત ૦-૫-૦

ખઝસે કબ્યાલી

બાદારે પરસ્તાં

શીરહાસકા ગજરા

સોહાની હરીયાલી

દીલખુશ ગાહર

ખુલેખુલે બંગાલી

નગમયે રહાની

આ માન જોતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કબ્યાલી
અને ઈશ્તિયા ગઝલો અને નાટકના કિદ્દુ
તથા ગુજરાતી ચુટી કાદેલાં ગાયનો,
દાદરા, હુમરી, કેહેરવા, વીગેરે કિતાબી
ગાયનો વીગેરે દરએકમાં જુદાં જુદાં છે.
કીમત દરએકની રૂ. ૦-૫-૦

કિતાબો મલવાનું કેદાણું.

સૈયદ ખનુમીયાં ખીત સૈયદ અમીરમીયાં શાહરીનીકું

મા. બીલીમોરા, જિલ્લો-સુરત.

